

Joakimfest

7-12.
октобар

2022.

Хармонија различитости.

17. Међународни позоришни
фестивал Јоакимфест
Књажевско-српски театар,
Крагујевац

Harmony of Diversity.

17th Joakimfest International
Theatre Festival
Princely Serbian Theatre,
Kragujevac, Serbia

7-12.
октобар
2022.

www.joakimfest.rs

Садржај.

4	О Фестивалу
6	Реч директора
8	Извештај селектора
13	Биографија селектора
15	Жири
23	Програм
28	ЖИВИ ПЕСАК
34	СКУПШТИНА
38	ЈУГОСЛАВИЈА, МОЈА ОТАЏБИНА
44	ПРИСТАНАК
50	MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI
61	Пратећи програм
64	Фестивалски тим
66	Покровитељи и спонзори

Contents.

4	About the Festival
6	A word from the Festival director
8	A word from curator
13	Curator's biography
15	Jury
23	Programme
28	QUICKSAND
34	ASSEMBLY
38	YUGOSLAVIA, MY HOMELAND
44	CONSENT
50	MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI
61	Accompanying programme
64	Festival team members
66	Patrons and sponsors

Међународни позоришни фестивал Јоакимфест

Основан 2006. под називом ЈоакимИнтерФест на иницијативу тадашњег директора Књажевско-српског театра, редитеља Драгана Јаковљевића, а уз велико разумевање и подршку Града Крагујевца. Тадашње управе, театра и Града Крагујевца, препознале су потребу за једним интернационалним позоришним фестивалом који би унапредио позоришни живот на овом простору, а верној крагујевачкој публици и упосленицима овог театра пружио увид у нове позоришне токове. Тако је управо Књажевско-српски театар, са својом значајном традицијом, постао покретач више но потребне театарске размене, којом се интензивирао тај сегмент позоришног живота у овом делу Србије, јужно од Београда.

JoakimInterFest was founded as JoakimInterfest in 2006 on the initiative of the then general manager of the Princely-Serbian Theatre, director Dragan Jakovljević, and with great understanding and support from the City of Kragujevac. The then administrations of the theatre and the City of Kragujevac respectively, recognized the need for an international theatre festival that would improve theatre life in this area, and provide loyal Kragujevac audience and employees of this theatre with insight and information into new theatre trends. Thus, the Princely-Serbian Theatre, with its significant tradition, has become the initiator of a more than necessary theatrical exchange, which intensified that segment of theatrical life in this part of Serbia, south of Belgrade.

Joakimfest (the name was changed in 2020) is a festival of contemporary, modern, aesthetically, thematically and

The International Theatre Festival Joakimfest

Јоакимфест (мења назив 2020) је фестивал савременог, модерног, естетски, тематски и поетички референтног позоришта, који избором представа настоји да буде видљив не само у локалној заједници но и у ширем региону.

Јоакимфест слави и негује естетски софистицирано, друштвено одговорно, субверзивно и еманципаторско позориште које се хвата у коштац с горућим проблемима и феноменима времена и света у којем живимо.

Од оснивања Фестивала до данас, на Јоакимфесту је изведено преко 150 представа из 25 земаља света у којима је учествовало више од 700 позоришних стваралаца. Током свих ових година, Фестивал с подједнаком пажњом прати, како афирмисане ауторе и ауторке интернационалне и домаће позоришне сцене, тако и оне младе позоришне ствараоце, који управо у Крагујевцу, на Јоакимфесту, добијају подршку и могућност своје шире уметничке афирмације.

Трочлани међународни жири додељује две награде на Фестивалу: Гран при „Јоаким Вујић“ за најбољу представу у целини и Специјалну награду града Крагујевца.

Домаћин и организатор Фестивала је Књажевско-српски театар, а главни покровитељ Град Крагујевац.

poetically referential theatre, which, through the selection of performances, strives to be visible not only in the local community but also in the wider region. Joakimfest celebrates and nurtures an aesthetically sophisticated, socially responsible, subversive and emancipatory theatre that tackles burning issues and phenomena of the time and the world in which we live. Since the foundation of the festival until today, over 150 performances from 25 countries of the world have been performed at Joakimfest, in which more than 700 theatre creators have participated. All these years, the festival has been following with equal attention both well-known authors of the international and domestic theatre scene, as well as those young theatre creators who receive support and the possibility of their wider artistic affirmation. The three-member international jury awards two prizes at the festival: the Grand Prix “Joakim Vujić” for the Best Overall Performance and the Special Award of the City of Kragujevac. The host and organizer of the festival is the Princely-Serbian Theatre, and the main sponsor is the City of Kragujevac.

Реч директора

Поштовани,

Изузетна ми је част што као управник најстаријег позоришта у Србији имам прилику да вас поздравим на почетку још једног позоришног фестивала у нашем граду.

17. Међународни позоришни фестивал Јоакимфест баш као и 58. Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ чији смо домаћини били током маја 2022. године, посвећујемо оснивачу нашег позоришта Јоакиму Вујић, а поводом 250 година од његовог рођења.

Драго ми је да у години Јоакимовог јубилеја, на сцени која носи његово име, наше позориште има прилику да угости ансамбле из пет земаља који ће извести жанровски различите, а уметнички релевантне представе.

General Manager's preface

Distinguished guests,

It is an extraordinary honor for me as the general manager of the oldest theatre in Serbia to have the opportunity to greet you at the beginning of yet another theatre festival in our city.

We dedicate the 17th Joakimfest International Theatre Festival, just like the 58th “Joakim Vujić” Professional Theatre Festival of Serbia which we hosted during May 2022, to the founder of our theatre, Joakim Vujić, on the occasion of the 250th anniversary of his birth.

I am pleased that in the year of Joakim's jubilee, on a stage bearing his name, our theatre has the opportunity to host ensemble casts from five countries that will perform genre-diverse and artistically relevant performances.

Управо 17. Јоакимфест овогодишњом селекцијом, а пре свега својим трајањем доказује да позориште је-сте снага која сваком, па и нашем друштву, може отворити нове просторе и бити подстицај у креативном превазилажењу изазовне свакодневице. Позориште у данашњем времену које је пуно различитих замки, упркос свему и/или у инат свему опстаје и показује свој друштвени значај, чини се јаче, него у временима с мање изазова.

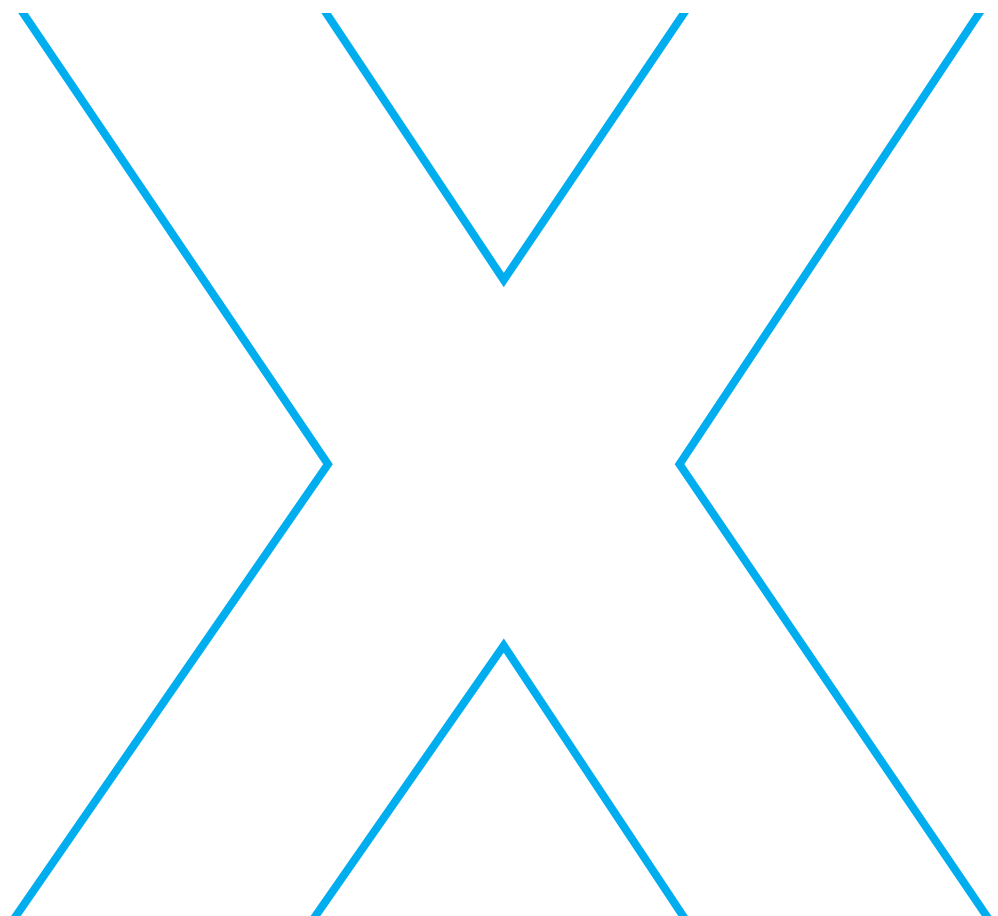
Верујући у идеју непролазности позоришта као и у идеје које оно носи, верујући у његову снагу и значај, желим вам искрену добродошлицу на 17. Међународни позоришни фестивал Јоакимфест.

Директор Књажевско-српског театра
Младен Кнежевић

It is exactly the 17th Joakimfest that with this year's selection, and above all with its endurance, proves that theatre is a force that can open new spaces to everyone, even to our own society, and be an incentive in creatively overcoming challenges of daily life. Theater, in this day and age which is riddled with various pitfalls, despite everything and/or in spite of everything, survives and shows its social importance, seemingly greater than in less challenging times.

Believing in both the permanence of the theatre as well as the ideas it carries, believing in its strength and significance, I wish you a sincere welcome to the 17th Joakimfest International Theatre Festival.

General Manager of The Princely-Serbian Theatre
Mladen Knežević

Извештај селектора

17. Међународни позоришни фестивал Јоакимфест Хармонија различитости.

Захваљујући фасцинантном ентузијазму, креативним идејама, завидној упорности и несумњивим организационим вештинама претходних селектора, Књажевско-српског театра као домаћина, али и бројних сарадника, Међународни позоришни фестивал Јоакимфест, у претходне непуне две деценије профилисао се као један од значајнијих и занимљивијих, не само у Србији, него и у региону. Одлука да се у Крагујевцу одржава манифестација интересантно замишљене конфигурације, природно се надовезивала на чињенице о дугој и успешној традицији позоришне уметности у овом граду. Интернационални карактер фестивала обезбедио је могућност да се стручна, али и најшира позоришна јавност упозна са актуелним уметничким дешавањима у земљама региона, специфичним тематско-идејним, жанровским, стилским

Thanks to fascinating enthusiasm, creative ideas, enviable persistence and undoubted organizational skills of the previous curators, of the Princely Serbian Theatre as the host, but also of numerous collaborators, the Joakimfest International Theatre Festival has, over the past two decades, established itself as one of the most important and interesting festivals, not only in Serbia, but also in the region. The decision that Kragujevac should hold an event of curiously devised configuration, naturally adds to the fact that the city has a long and successful tradition of theatrical art. The international character of the festival provided an opportunity to introduce the professional but also the widest theatrical audience to the current artistic events in the countries of the region, specific thematically and

Curator's statement

17th Joakimfest International Theatre Festival Harmony of Diversity.

и естетским особеностима у представама које су се нашле у ранијим селекцијама. На срећу, две пуне године пандемије нису у великој мери негативно утицале на чврсто опредељење Крагујевчана да сачувају и надаље развијају Јоакимфест.

Размишљајући о представама које су конкурисале за 17. издање фестивала, нисам превише инсистирао на одређеном концепту, или заједничком имену, што је резултирало селекцијом чији би мото могао да гласи: „Хармонија различитости“. Имајући на уму, пре свега, уметнички квалитет одабраних остварења, такође сам покушао да занемарим, у оној мери колико је то реално, сопствени гледалачки сензибилитет и обезбедим публици да се суочи са најразличитијим позоришним изразима и естетиком, инвентивним редитељским поступцима и упечатљивим глумачким достигнућима. Оно што свакако јесте заједничко за све селековане представе огледа се у томе да свака од њих почива на драматуршки суверено постављеним актуелним причама, које нас се дубоко тичу, без непотребних „излета“ у баналну сферу дневне политике. Када је реч о жанру, он се креће од сочне комедије, преко потресне мелодраме и црног хумора до катарзичне савремене трагедије.

За 17. Међународни фестивал Јоакимфест предлажем следеће представе:

1. „Живи песак“,

по мотивима стваралаштва Отоа Толнаија и Пала Петрика, режија: Кинга Мезеи, Народно позориште Суботица, Позоришно удружење Новем и Регионални креативни атеље, Кањижа.

Полазећи од маштовитог и необичног песничког универзума Отоа Толнаија и јединственог ликовног стваралаштва сликара и сценографа Пала Петрика, Кинга Мезеи и целокупна ауторска екипа, кроз хипнотишућу невербално-визуелну сензацију, преиспитују комплексан однос књижевности, сликарства и позоришта. Филигрански прецизно уклапајући најситније сценографске детаље са мотивима сва-

conceptual, genre, stylistic and aesthetic characteristics in the plays featured in previous selections. Fortunately, two full years of the pandemic did not have a great negative effect on firm commitment of Kragujevac to preserve and further develop Joakimfest.

Thinking about the plays that had applied for the 17th edition of the festival, I was not too insistent on a particular concept, or a common denominator, resulting in a selection the motto of which might be: “Harmony of Diversity.” Keeping in mind, above all, the artistic quality of selected works, I also tried to ignore, to a realistic degree, my personal preferences and ensure that the audience faces a variety of theatrical expressions and aesthetics, inventive directorial methods and striking thespian achievements. What is certainly common to all selected plays is that each of them rests on the dramatically unparalleled contemporary stories, which deeply concern us, without needless “excursions” into the banal sphere of daily politics. When it comes to genre, it ranges from juicy comedy, to harrowing melodrama and black humor to cathartic contemporary tragedy.

For the 17th Joakimfest International Festival, I propose the following performances:

1. *Quicksand*,

based on the elements of Ottó Tolnai’s and Pál Petrik’s works, directed by Kinga Mezei, National Theatre in Subotica, Novem Theatre Association and Regional Creative Studio, Kanjiža.

Starting with Ottó Tolnai’s imaginative and unusual poetic universe and the unique artistic creations of the painter and set designer Pal Petrik, Kinga Mezei and the entire author team, through a mesmerizing nonverbal-visual sensation, question the complex relationship between literature, painting and theatre. Fitting the most minute stage details clinically precise with the motifs of daily life in the Vojvodina plains with all its diverse inhabitants, *Quicksand*

кодневног живота у војвођанској равници са свим њеним разноликим житељима, „Живи песак“ отвара широк спектар асоцијативно-метафоричких предела, творећи представу софистициране, интелигентне и експресивне поетике.

2. „Југославија, моја отаџбина“,

Гледалиште Копер (Teatro Capodistria), Словенија, Позориште Приједор, Република Српска – Босна и Херцеговина и Фондација „Фридрих Еберт Стифтунг“, по роману Горана Војновића „Југославија, моја дежела“, драматизација: Иван Велисављевић и Александар Новаковић, режија: Марко Мисирача.

Још увек свеже сећање на крвави и трагични распад Југославије, прожима се кроз мешавину носталгичног и критички интонираног проседеа у одличном роману Горана Војновића, чија се сценска реализација фокусирала на причу о судбини породице усмутна ратна и сива поратна времена и вечитој потрази за идентитетом. Син бившег официра ЈНА, дете из мешовитог српско-словеначког брака, креће у „одисејску“ авантуру, желећи да пронађе оца који је стављен на списак осумњичених за ратне злочине, неминовно се суочавајући у тим бескрајним лутањима са потиснутим сопственим „ја“ и Сцилама и Харибдама постјугословенског наслеђа. Непретенциозна режија, одлична глумачка остварења, опомињућа катарзичност и идејна слојевитост, главне су карактеристике ове представе.

3. „Скупштина“,

по мотивима драме „Породична скупштина“ Кристине Клементе, адаптација: Ивана Стјепановић, режија: Иван Плазibat, Градско позориште Јазавац, Бања Лука, Република Српска – Босна и Херцеговина.

Прилагодивши текст савремене шпанске списатељице Кристине Клементе менталитетским и друштвено-политичким околностима овог поднебља, Иван Плазibat и Ивана Стјепановић, уз свесрдну помоћ глумачког ансамбла, направили су духовиту представу, са препознатљивим ситуацијама и ликовима из наше

opens a wide range of associative-metaphorical landscapes, creating a play of sophisticated, intelligent and expressive poetry.

2. *Yugoslavia, My Homeland,*

Theater Koper (Teatro Capodistria), Slovenia, Theatre Prijedor, Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina and the “Friedrich-Ebert-Stiftung” Foundation, based on Goran Vojnović’s novel *Yugoslavia, My Fatherland*, dramatized by Ivan Velisavljević and Aleksandar Novaković, directed by Marko Misirača.

Still fresh memories of the bloody and tragic breakup of Yugoslavia permeate through a mixture of nostalgic and critically directed narrative in the excellent novel by Goran Vojnović, whose stage realization focuses on the story of a family’s fate in the murky war times and gloomy postwar times and on the eternal search for identity. The son of a former YPA officer, a child from a mixed Serbian-Slovenian marriage, embarks on an Odyssey-like adventure, wanting to find his father who has been placed on the list of war crimes suspects, inevitably facing his own repressed ego and Scylla and Charybdis of the post-Yugoslav heritage during these endless wanderings. Unpretentious directing, excellent acting, cautionary catharsis and layering of ideas are the main characteristics of this play.

3. *Assembly,*

based on the drama *Family Council* by Cristina Clemente, adapted by Ivana Stjepanović, directed by Ivan Plazibat, Jazavac City Theatre, Banja Luka, Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina.

By adapting the text of the contemporary Spanish writer Cristina Clemente to the mentality and socio-political circumstances of this region, with the wholehearted help of the actor’s ensemble, Ivan Plazibat and Ivana Stjepanović created a witty play, with recognizable situations and charac-

свакодневице. Након што глава четворочлане породице Бранко поднесе оставку на место председника породичног већа, почиње борба за власт, кроз чије се апсурдне и изразито комичне епизоде и ситуације које креирају Бранкова супруга Жана и деца Ана и Немања, откривају готово гротескни обриси реалних политичких сучељавања, не само у Босни и Херцеговини, већ и у ширем региону. Целину слике о животу на просторима некадашње државе, неизоставно употпуњује појава страног фактора – Аниног момка Немца Макса, који у велико утиче на коначан исход породичних избора.

4. „*My name is Goran Stefanovski*“,

ауторска адаптација: Бранислава Илић, режија: Бранислав Мићуновић, Драмски театар Скопље, Северна Македонија.

Ауторска адаптација Браниславе Илић, која је обухватила седам текстова једног од најзначајнијих југословенских и македонских драмских писаца Горана Стефановског, није само вешта монтажа сцена из комада *Црна рупа*, *Лонг плеј*, *Сарајево*, *Казабалкан*, *Хотел Европа*, *Евроалиен* и *Одисеј*. Она успева да луцидним драматуршким поступком изоштри питање потраге за идентитетом и судбине савремених апатрида, који су се, не својом кривицом, нашли на ветрометини бурних и турбулентних историјских догађаја с краја 20. и почетка 21. века. Бранислав Мићуновић редитељски суверено гради сценско и стилско јединство, не допуштајући да се виде или осете „шавови“ између фрагмената поменутих драма Горана Стефановског. Сјајни глумци Драмског театра, емотивна музика Влатка Стефановског и ефектна сценографија Александра Денића, важне су компоненте уметнички вредне представе.

5. „*Пристанак*“,

Нина Рејн, режија: Небојша Брадић, Атеље 212 Београд. Српска праизведба мелодрамског, црнохуморног, интимног и зналачки написаног текста савремене енглеске ауторке Нине Рејн у Атељеу 212 без икакве

ters from our daily lives. After Branko, the head of a four-member family, resigns as president of the family council, a power struggle begins, with absurd and highly comical episodes and situations created by Branko's wife, Žana and children Ana and Nemanja, revealing almost grotesque outlines of real political confrontations, not only in Bosnia and Herzegovina, but also in the wider region. The whole picture of life in the former state is inevitably complemented by the emergence of a foreign factor – Ana's German boyfriend Max, who largely influences the final outcome of the family elections.

4. *My name is Goran Stefanovski*,

author adaptation by Branislava Ilić, directed by Branislav Mićunović, Drama Theater Skopje, North Macedonia.

Author adaptation of Branislava Ilić, which includes seven texts by one of the most important Yugoslav and Macedonian playwrights, Goran Stefanovski, is not just skillful editing of scenes from *Black Hole*, *Long Play*, *Sarajevo*, *Casabalkan*, *Hotel Europa*, *Euroalien* and *Odysseus*. She manages to further focus on the question of the search for identity and fate of contemporary expats, who, through no fault of their own, found themselves in the winds of tumultuous and turbulent historical events of the late 20th and early 21st century. With supreme direction, Branislav Mićunović builds stage and stylistic unity, not letting the “seams” stitching the fragments of the aforementioned dramas of Goran Stefanovski to be seen or felt. Important components of this artistically valuable performance are great actors of the Drama Theatre, emotional music by Vlatko Stefanovski and effective set design by Aleksandar Denić.

5. *Consent*, Nina Raine,

directed by Nebojša Bradić, Atelje 212 Belgrade.

сумње један је од позоришних догађаја протекле сезоне. Интригантна прича о младим људима, два брачна пара и двоје самаца који ће касније постати партнери, преплитању њихових личних и професионалних аспеката живота, компликованим међусобним односима, питањима права и правде, јер је реч о адвокатима ангажованим на случају силовања, створила је простор за глумачка надигравања, базирајући се на пажљиво промишљеним и ненаметљивим редитељским решењима Небојше Брадића.

На предлог организатора фестивала Књажевско-српског театра у част награђених биће изведена представа Никшићког позоришта *Боинг-боинг* у режији Растислава Ћопића.

У Новом Саду, 30. јуна 2022.
Мирослав Мики Радоњић

The first Serbian performance of the melodramatic, darkly humorous, intimate and skillfully written text by the contemporary English author Nina Raine in *Atelje 212* was undoubtedly one of the major events of the past theatrical season. Based on carefully thought out and unobtrusive directorial decisions of Nebojša Bradić, the intriguing story of young people, two married couples and two single people who would go on to become partners, intertwining their personal and professional aspects of life, complicated relationships, issues of law and justice, since they are lawyers working on a rape case, have given room to actors to outperform one another.

At the suggestion of the organizers of the Princely-Serbian Theatre festival and to honor the winners, Performance Art Theatre Nikšić will do a performance of the play *Boing – Boing*, directed by Rastislav Čopić.

Miroslav Miki Radonjić

Селектор

Мирослав Мики Радоњић

Рођен 3. јуна 1971. у Прњавору (Босна и Херцеговина). Основну школу завршио је у Прњавору а средњу математичку школу у Дервенти. Дипломирао је на Филозофском факултету у Новом Саду, одсек за српску књижевност и језик 2000. године. Магистарски рад под насловом „Трагови Стеријине комедиографије у српској драматургији XX века – А. Поповић, Д. Ковачевић, С. Селенић, В. Огњеновић“ одбранио је на Катедри за српску књижевност, такође у Новом Саду, у мају 2005, где је и докторирао са тезом „Драмски опус Виде Огњеновић у контексту савремене српске драматургије и књижевне традиције“ у априлу 2015.

Curator

Miroslav Miki Radonjić

He was born on June 3, 1971 in Prnjavor (Bosnia and Herzegovina). He finished elementary school in Prnjavor and high school for mathematics in Derventa. He graduated from the Faculty of Philosophy in Novi Sad, Department of Serbian Language and Literature in 2000. He defended his Master thesis entitled “Traces of Sterija’s comedyography in Serbian dramaturgy of the 20th century – A. Popović, D. Kovačević, S. Selenić, V. Ognjenović” at the Department of Serbian Literature, also in Novi Sad, in May 2005, where he also got his PhD degree with the thesis “The dramatic work of Vida Ognjenović in the context of contemporary Serbian dramaturgy and literary tradition” in April 2015.

Since 1996, he has been continuously publishing theater criticism and works on theatology. He is the author of the books *Sterija in the Mirror of the 20th Century*, published by

Позоришну критику и радове из театрологије објављује у континуитету од 1996. године. Аутор је књига *Стерија у огледалу XX века* у издању Позоришног музеја Војводине и Матице српске, 2006. године и *Бегунци из незнања* у издању Позоришног музеја Војводине 2017. године. У склопу позоришне праксе, као члан више стручних жирија, учествовао је на бројним домаћим позоришним фестивалима. Од 2003. члан је Удружења позоришних критичара и театролога Србије, а од 2011. српског центра Међународног позоришног института (ИТИ). Био је један од уредника часописа „Сцена“ (издавач Стеријино позорје), као и „Војвођанска сцена“ (издавач Позоришни музеј Војводине). Од септембра 2008. до септембра 2012. члан је редакције позоришних новина „Лудус“ (издавач Савез драмских уметника Србије). Био је члан Управног одбора Српског народног позоришта, у два сазива, од 2002. до 2007. године, и управног одбора Народног позоришта у Београду (2010–2011). Селектор је Фестивала „Јоаким Вујић“ 2009/2010. и 2020/21. и 60. Фестивала професионалних позоришта Војводине 2010. Селектор 16. Театар феста „Петар Кочић“ 2013. (Бања Лука). Селектор Стеријиног позорја 2017.

Од 1999. године обављао је послове руководиоца сектора за односе с јавношћу у Издавачко-књижарском центру „Соларис“, а од марта 2005. запослен је у Народном позоришту „Тоша Јовановић“ у Зрењанину, на месту директора драмске сцене. Од септембра 2005. до јула 2008. директор је Стеријиног позорја, а након тога до 2015. помоћник директора.

Живи у Новом Саду.

the Theater Museum of Vojvodina and Matica Srpska, in 2006, and *Fugitives from Hopelessness*, published by the Theater Museum of Vojvodina in 2017. As part of his theater practice, he has participated in numerous domestic theater festivals as a member of several expert juries. Since 2003, he has been a member of the Association of Theater Critics and Theatologists of Serbia, and since 2011, a member of the Serbian Center of the International Theater Institute (ITI). He was one of the editors of the magazine “Scene” (published by Sterijino pozorje), as well as “Vojvodina Scene” (published by the Theater Museum of Vojvodina). From September 2008 to September 2012, he was a member of the editorial board of the theater newspaper “Ludus” (published by the Association of Drama Artists of Serbia). He was a member of the Board of Directors of the Serbian National Theatre in two terms, from 2002 to 2007, and of the Board of Directors of the National Theater in Belgrade (2010 – 2011). He was the curator of the “Joakim Vujić” Festival in 2009/2010 and 2020/21 and of the 60th Festival of Professional Theatres in Vojvodina in 2010. He was the curator of the 16th “Petar Kočić” Theater Festival in 2013 (Banja Luka). He was the curator of the Sterija Theater in 2017.

Since 1999, he has been managing the public relations department at the Publishing and Book Center “Solaris”, and since March 2005 he has been employed at the National Theater “Toša Jovanović” in Zrenjanin, as the Head of Drama Department. From September 2005 to July 2008, he was the General Manager of the Sterija Theater, and afterwards, until 2015, the Assistant General Manager.

He lives in Novi Sad.

The background is a solid blue color. Overlaid on this are several white lines that form a complex, symmetrical geometric pattern. The pattern consists of multiple intersecting lines that create a central star-like or floral shape. The lines are of uniform thickness and extend from the edges of the frame towards the center.

**ŽIRI
JURY**

Жељко Јовановић

позоришни критичар и књижевник

Дипломирао Филозофију на Филозофском факултету у Београду.

Члан савеза драмских уметника Србије, Удружења позоришних критичара Србије и члан НУНС-а.

Деценијама писао позоришне критике, студије и текстове о позоришту у бројним часописима и новинама почев од „Борбе“ преко „Наше Борбе“, „Нин“-а, „Сцене“, „Статуса“, „Лудуса“, „Корд“-а. Више од две деценије писао критику за дневни лист „Блиц“.

Члан актуелне редакције Часописа за позоришну уметност „Сцена“.

He graduated in Philosophy at the Faculty of Philosophy in Belgrade.

He is a member of the Association of Drama Artists of Serbia, Association of Theater Critics of Serbia and member of IJAS.

For decades, he has written theater reviews, studies and texts about theater in numerous magazines and newspapers, starting with “Borba” through “Naša Borba”, “Nin”, “Scene”, “Status”, “Ludus”, “Cord”. For more than two decades, he has written criticism for the daily magazine “Blic.”

He is a member of the current editorial staff of the Theatre Arts Review “Scena”.

He was a curator or a member of the jury of all domestic theater festivals, as well as of the jury giving out annual acting awards Belgrade-wise.

He was the artistic director of the National Theatre “Sterija” in Vršac (one theatre season).

**Željko
Jovanović**

theatre critic and author

Био је селектор или члан жирија свих домаћих позоришних фестивала као и жирија за доделу годишњих глумачких признања на нивоу града Београда.

Уметнички директор НП „Стерија”, Вршац (једна позоришна сезона).

Од 2006. године, на месту је уметничког директора Позоришта на Теразијама, Београд, које остварује запажени успех не само у историји овог, већ домаћег позоришта уопште.

На професионалним позоришним сценама изведени су му комади, *Три лица самоће, Београд–Москва, Реално, што да не*, по мотивима драмског текста *Маџан и ја*, и друге.

Аутор романа *Смрт непознатог саксофонисте*, издавач, „Прометеј” Нови Сад.

Награђен је Стеријиним наградом за савремену драматизацију *Златног руна*, Борислава Пекића, заједнички рад, затим Наградом Народног позоришта Београд за драматизацију романа *Троје* Џулијана Барнса, Годишњом наградом Позоришта на Теразијама, Београд.

Ангажован на пословима драматурга појединих представа у Позоришту на Теразијама и других београдских позоришта.

Живи и ради у Београду.

Since 2006, he has been the artistic director of the Theater on Terazije, Belgrade, which has been a notable success not only in the history of this theater, but also in the history of domestic theaters in general.

Three Faces of Loneliness, Belgrade – Moscow, For Real, Why Not, based on the drama text *Macan and I*, and his other works have been performed on professional theater stages.

He is the author of the novel *Death of an Unknown Sax Player*, published by “Prometheus” from Novi Sad.

He was awarded the Sterija Award for the contemporary dramatization of *The Golden Fleece* by Borislav Pekić, a joint effort, then the Award of the National Theater in Belgrade for the dramatization of the novel *Talking It Over* by Julian Barnes, the Annual Award of the Terazije Theater, Belgrade.

He has been engaged as the dramaturge of some plays at the Terazije Theater and other Belgrade theaters.

He lives and works in Belgrade.

Ана Тодоровић

глумица

Рођена 18. септембра 1979. године у Крагујевцу. Дипломирала глуму на Факултету уметности у Приштини у класи Божицара Димитријевића.

Стална је чланица Књажевско-српског театра у Крагујевцу у коме је остварила следеће улоге: Жена Подолца (М. Настасијевић, *Код Вечите славице*), Даша (М. Ојданић, *Живот је све што те снађе*), Нина (Н. Кољада, *Бајка о мртој царевој кћери*), ***** (Есхил, *Седм*, копродукција са Академским камерним хором „Лицеум“ из Крагујевца), Дидина (Ј. Л. Карађале, *Карневалски призори*), Екатерина Давидовић (Р. Дорић, *Чудо по Јоакиму*), Анка-алтернација

She was born on September 18, 1979 in Kragujevac. She graduated in acting at the Faculty of Arts of Pristina in the class of Božidar Dimitrijević.

She is a permanent member of the Princely-Serbian Theater in Kragujevac, in which she has performed in the following roles: Woman from Podolje (M. Nastasijević, *At 'the Eternal Tap'*), Daša (M. Ojdanić, *Life is all that befalls you*), Nina (N. Koljada, *A Tale About the Dead Tsarina*), ***** (Aeschylus, *Seven Against Thebes*, co-production with the Academic Chamber Choir "Lyceum" from Kragujevac), Didina (J. L. Karadale, *Carnival Scenes*), Ekaterina Davidović (R. Dorić, *Miracle by Joakim*), Anka-alternation (B. Nušić, *The Cabinet Minister's Wife*), Kumrija (Đ. Milosavljević, *The Devil and the Little Lady*), Ensemble (N. Bradić, *Night in the Titanic Inn*), Alyson-alternation (D. C. Jackson, *My Romantic History*), Audrey-alternation (K. Ludwig, *Leading Ladies*), Mother Soya (B. Ćopić, *A Garden the Color of Mallow*), Hermia-alternation (V. Shakespeare, *A Midsummer Night's Dream*), Yelena Andreevna (A.P. Chekhov, *Uncle Vanya*, Neighbor

Ana
Todorović

actress

(Б. Нушић, *Госпођа министарка*), Кумрија (Ђ. Мило-сављевић, *Ђаво и мала госпођа*), Ансамбл (Н. Брадић, *Ноћ у кафани Титаник*), Алисон–алтернација (Д. Ц. Џексон, *Моје бивше, моји бивши*), Одри–алтернација (К. Лудвиг, *Преваранти у сукњи*), Мајка Соја (Б. Ђопић, *Башта слезове боје*), Хермија–алтернација (В. Шекспир, *Сан летње ноћи*), Јелена Андрејева (А. П. Чехов, *Ујка Вања*), Комшиница (Н. Кољада, *Трезнилиште*, копродукција са Установом културе „Вук Караџић“ из Београда, позориштима из Кикинде, Ужица, Лазареваца и Центра за културу из Обреновца), Наркоманка / Професор 2 / Судија 2 / Туриста Бугарка (П. Михајловић, *Двеста*), Прва–алтернација (У. Визек, *Ја од јутра нисам стао*).

Играла је и у представама Установе културе „Палилула“ – Сцене Стаменковић (Т. Штивичић, *Двије*) и Студентског културног центра у Београду (Ј. Реза, *Art*).

Учествовала у поеми *Уста светилишта* Б. Хорвата на Великом школском часу у Шумарицама.

Добитница је колективне Годишње награде Књажевско-српског театра као члан ансамбла представе *Бајка о мртвој царевој кћери* 2011. године и Годишње награде Књажевско-српског театра за улогу Хермије (*Сан летње ноћи*) 2017. године.

Остварила је улоге у ТВ филмовима *Заједничко путовање* и *Акција Тигар*, играним филмовима *Звезде љубави* и *Љубавни случај*, те у ТВ серијама *Јелена*, *Идеалне везе*, *Друго стање* и *Главом кроз зид*.

(N. Koljada, *The Soberhouse*, co-production with the Cultural Institution “Vuk Karadžić” from Belgrade, theaters from Kikinda, Užice, Lazarevac and the Cultural Center from Obrenovac), *Junkie / Professor 2 / Judge 2 / Bulgarian tourist* (P. Mihajlović, *Two Hundred*), *First-alternation* (U. Vizek, *Working non-stop since morning*).

She also performed in the plays of the Cultural Institution “Palilula” – Stamenković Scenes (T. Štivičić, *Two*) and the Student Cultural Center in Belgrade (Y. Reza, *Art*).

She participated in the poem *Mouth of the Sanctuary* by B. Horvat at the Great School Class in Šumarice.

She is the winner of the collective Annual Award of the Princely-Serbian Theater as a member of the ensemble of the play *A Tale About the Dead Tsarina* in 2011 and the Annual Award of the Princely-Serbian Theater for the role of Hermia (*A Midsummer Night's Dream*) in 2017.

She acted in the TV films *Joint Journey* and *Action Tiger*, feature films *Love Stars* and *Love Case*, and in the TV series *Yelena*, *Ideal Connections*, *Pregnancy* and *Head Through the Wall*.

Ђорѓи Јолевски

гумац

Ђорѓи Јолевски је један од водећих гумаца Македонског народног позоришта – Скопље, Северна Македонија.

Рођен је 1964. године у Битољу. Након завршене основне и средње школе у родном месту, дипломирао је глуму 1989. године на Универзитету „Светих Ћирила и Методија“, Факултет драмских уметности у Скопљу, у класи професора Љубише Георгијевског. Од 1989. до 1992. године радио је на самосталним ангажманима, а 1992. почео је да ради као гумац у Драмском позоришту – Скопље. Од 1999. године ради у Македонском народном позоришту – Скопље.

Gjorgji Jolevski is one of the leading actors of the Macedonian National Theatre – Skopje, North Macedonia.

He was born 1964 in Bitola.

After he had finished primary and secondary school in his hometown, he graduated from Ss. Cyril and Methodius University, Faculty of Dramatic Arts in Skopje with a degree in acting, in the class of Professor Ljubisha Georgievski, in 1989.

Between 1989 and 1992, he was a freelancer, and in 1992 he started to work as an actor in the Drama Theatre – Skopje.

Since 1999, he’s been working in the Macedonian National Theatre – Skopje.

Between 2008 and 2011, he worked as a Professor of Acting at the University for Audiovisual Arts ESRA in Skopje.

In 1996, he founded “Quartet” Theatre and in 1999, he was an Artistic Director of the Macedonian National Theatre.

Between 2007 and 2009, he was elected President of the Managing Board, and between 2007 and 2016, the curator of theatre performances of the Ohrid Summer Festival.

Gjorgji Jolevski

actor

Од 2008. до 2011. радио је као професор глуме на Универзитету за аудиовизуелне уметности ЕСПА у Скопљу.

Године 1996. основао је театар „Квартет“, а 1999. године био је уметнички директор Македонског народног позоришта. Од 2007. до 2009. године биран је за председника Управног одбора, а од 2007. до 2016. године за селектора позоришних представа Охридског летњег фестивала.

Био је члан жирија бројних домаћих и међународних позоришних фестивала.

Своје глумачко умеће усавршавао је у Великој Британији, САД, Салцбургу, Сеулу и Авињону.

Учествовао је на позоришним фестивалима одржаним у Каиру, Њујорку, Москви, Истанбулу, Берлину, Паризу, Кану, Санкт Петербургу, Кракову, Лајпцигу, Љубљани, Београду, Софији итд.

Осим што је сјајан редитељ, он је и одличан позоришни продуцент. До сада је у позоришним представама играо улоге Хамлета, Мефиста, Калигуле, Естрагона, Макија Ножа, Тартифа, Аријела, Едипа, Ставрогина, Валмонта, Жана, Оберона, Ислајева, Оргона.

Такође се појавио у више од 20 филмова и ТВ серија.

Режирао је низ позоришних представа као што су *Квартет* Хајнера Милера, *Фауст* Ј. В. Гетеа и Томаса Мана, *4.48 Психоза* Саре Кејн, *Плеј Бекет* по делима Семјуела Бекета, *Плава соба* Дејвида Хера, *Лилитина деца* Маје Мицевске, *Последња Крапова трака* Семјуела Бекета, а драматизовао је следеће представе: *Електроенцефалографија* (ЕЕГ), *Македонска прича* итд.

Државне и међународне награде и признања које је добио потврђују његов одличан рад: Стеријина награда на Стеријином позоришном фестивалу у Новом Саду, Југославија; Награда за најбољег младог глумца на Загребачком казалишном фестивалу „Гавелине вечери“, Хрватска; Специјална награда за иновацију у области монодраме на Међународном фестивалу моно-перформанса „Монокл“ у Санкт Петербургу, Русија; Златна маска за најбољег глумца на Охридском летњем фестивалу, Македонија; Награда „Ристо Шишков“ за најбољу улогу на фестивалу камерног по-

He has been a jury member of numerous national and international theatre festivals.

He has honed his acting skills in Great Britain, the USA, Salzburg, Seoul and Avignon.

He has participated in theatre festivals held in Cairo, New York, Moscow, Istanbul, Berlin, Paris, Cannes, Saint Petersburg, Krakow, Leipzig, Ljubljana, Belgrade, Sofia etc.

Apart from being a great director, he is also an excellent theatrical producer.

So far, in theatrical performances, he has played the roles of Hamlet, Mephisto, Caligula, Estragon, Mack the Knife, Tartuffe, Ariel, Oedipus, Stavrogin, Valmont, Jean, Oberon, Islaev, Orgon.

He has also appeared in more than 20 films and TV series.

He has directed a number of theatrical productions such as *Quartet* by Heiner Müller, *Faust* by J.W. Goethe and Thomas Man, *4.48 Psychosis* by Sarah Kane, *Play Beckett* based on Samuel Beckett's works, *The Blue Room* by David Hare, *Lilith's Children* by Maja Micevska, *Krapp's Last Tape* by Samuel Beckett, and he has dramatized the following performances: *Electroencephalography* (EEG), *A Macedonian Story* etc.

The national and international awards and honors he has received attest to his excellent work: Sterija's Award at the Sterija's Theatre Festival in Novi Sad, Yugoslavia; Best Young Actor Award at Zagreb Theatre Festival "Gavella's Evenings," Croatia; Special award for innovation in the field of monodrama at "Monocle" International Festival of Mono-Performances in Saint Petersburg, Russia; Golden Mask for the Best Actor at Ohrid Summer Festival, North Macedonia; Risto Šiškov Award for best role at "Risto Šiškov" Chamber Theatre Festival in Strumica, North Macedonia; He has received the Best Actor Award four times at "Voydan Chernodrinski" Theatre Festival in Prilep, North Macedonia; Best Young Actor awarded by the "Ekran" Magazine, Skopje, North Macedonia; Grand Prix

зоришта „Ристо Шишков“ у Струмици, Македонија; Четири пута је добио награду за најбољег глумца на позоришном фестивалу „Војдан Чернодрински“ у Прилепу, Македонија; Награда за најбољег младог глумца у избору часописа „Екран“, Скопље, Македонија; Гран при и награда за најбољег глумца на 10. Међународном фестивалу монодраме – Битољ, Македонија; Награда за најбољег глумца на Међународном позоришном фестивалу „Глумац Европе“ у Преспи, Македонија.

and Best Actor Award at 10th edition of the International Monodrama Festival – Bitola, North Macedonia; Best Actor Award at the International Theatre Festival “Actor of Europe” in Prespa, North Macedonia.

A black and white photograph of a stone wall, possibly made of cobblestones or irregular stones, with a large, bright blue 'X' shape overlaid on it. The 'X' is composed of two thick, solid blue lines that intersect in the center. The background is a high-contrast, grainy image of the stone wall, with the stones appearing in various shades of grey and black, creating a textured, geometric pattern.

ПРОГРАМ ФЕСТИВАЛА
FESTIVAL PROGRAMME

ГЛАВНИ ПРОГРАМ

7. октобар / 20.00 часова **ЖИВИ ПЕСАК**

По мотивима стваралаштва Отоа Толнаија и Пала Петрика
Режија: Кинга Мезеи
Новем позоришна организација, Народно позориште Суботица и Регионални креативни атеље из Кањиже / Србија

8. октобар / 20.00 часова **СКУПШТИНА**

По мотивима драме *Породична скупштина* Кристине Клементе, адаптација: Ивана Стјепановић
Режија: Иван Плазибат
Градско позориште Јазавац, Бања Лука / Република Српска – Босна и Херцеговина

9. октобар / 20.00 часова **ЈУГОСЛАВИЈА, МОЈА ОТАЏБИНА**

По роману Горана Војновића *Југославија, моја дежела*, драматизација: Иван Велисављевић и Александар Новаковић
Режија: Марко Мисирача
Позориште Приједор, Гледалишче Копер (Teatro Capodistria), и Фондација „Фридрих Еберт Стифтунг“ / Република Српска – Босна и Херцеговина / Словенија

10. октобар / 20.00 часова **ПРИСТАНАК**

Текст: Нина Рејн
Режија: Небојша Брадић
Атеље 212, Београд / Србија

11. октобар / 20.00 часова **MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI**

Ауторска адаптација: Бранислава Илић
Режија: Бранислав Мићуновић
Драмски театар Скопље / Северна Македонија

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ 12. октобар / 20.00 часова **БОИНГ–БОИНГ**

Текст: Марк Камолети
Режија: Растислав Ђопић
Никшићко позориште / Црна Гора

MAIN PROGRAMME

Oct 7 / 8 pm

QUICKSAND

Based on the elements of Ottó Tolnai's and Pál Petrik's works
Director: Kinga Mezei
Novem Theatre Organization, National Theatre Subotica and Regional Creative Studio from Kanjiža / Serbia

Oct 8 / 8 pm

ASSEMBLY

Based on *Family Council* by Cristina Clemente, adapted by Ivana Stjepanović
Director: Ivan Plazibat
Jazavac City Theatre, Banja Luka / Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina

Oct 9 / 8 pm

YUGOSLAVIA, MY HOMELAND

Based on the Goran Vojnović's novel *Yugoslavia, my Fatherland*, dramatized by Ivan Velisavljević and Aleksandar Novaković
Director: Marko Misirača
Prijedor Theatre, Theatre Koper (Teatro Capodistria), and the Friedrich-Ebert-Stiftung Foundation / Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina / Slovenia

Oct 10 / 8 pm

CONSENT

Text: Nina Raine
Director: Nebojša Bradić
Atelje 212, Belgrade / Serbia

Oct 11 / 8 pm

MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI

Author adaptation: Branislava Ilić
Director: Branislav Mićunović
Drama Theatre Skopje / North Macedonia

PERFORMANCE IN HONOR OF THE WINNERS

Oct 12 / 8 pm

BOING – BOING

Text: Marc Camoletti
Director: Rastislav Ćopić
Performance Art Theatre Nikšić / Montenegro

The organizers reserve the right to change the program.

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

8. октобар / 12.00 часова

Трибина „Међународни и регионални позоришни фестивали у Србији – традиција, изазови, перспектива“

9. октобар / 18.00 часова

Промоција издања Стеријиног позорја

11. октобар / 18.00 часова

Јавно читање драме *Три слике старости*
Жељка Јовановића

ACCOMPANYING PROGRAMME

Oct 8 / 12 pm noon

Forum “International and Regional Theatre Festivals in Serbia – Tradition, Challenges, Perspective”

Oct 9 / 6 pm

Promotion of the editions of Sterijino pozorje

Oct 11 / 6 pm

Public reading of the drama *Three Pictures of Old Age* by Željko Jovanović

The background is a solid blue color. Overlaid on this are several white lines that form a complex, symmetrical geometric pattern. The lines intersect to create a central diamond-like shape and various other angular forms, resembling a stylized 'X' or a series of overlapping triangles. The lines are of uniform thickness and extend from the edges of the frame towards the center.

ГЛАВНИ ПРОГРАМ
MAIN PROGRAMME

Слике по мотивима Отоа Толнаија и
Пала Петрика

ЖИВИ ПЕСАК

Режија: Кинга Мезеи

Продукција: Позоришно удружење Новем, На-
родно позориште Суботица и Регионална креа-
тивна радионица из Кањиже / Србија,
поводом 25-годишњице смрти Пала Петрика и
Дана војвођанске мађарске ликовне уметности

Трајање: 80'

Pictures based on the elements of Ottó Tolnai's
and Pál Petrik's works

QUICKSAND

Director: Kinga Mezei

Production: Novem Theatre Association, the National
Theatre in Subotica and the Regional Creative
Workshop from Kanjiža / Serbia,
to commemorate the 25th anniversary of the death of
Pál Petrik and The Day of Hungarian Fine Arts
in Vojvodina

Duration: 80'

7. окт /20.00 часова

Играју:

Тамаш Хајду
Ервин Палфи
Кинга Мезеи
Нандор Силађи

Сценографија: Кинга Мезеи и Петер Ондрашек
Костимографија: Ерика Јанович
Драматург: Тамаш Олах
Музика: Алберт Маркош, Силард Мезеи и композиције
Клаудија Монтевердија, Игора Стравинског, Франца
Шуберта и Жоржа Енескуа
Музички сарадник: Алберт Маркош
Дизајн светла: Роберт Мајорош
Инспицијент: Едина Кулханек, Валериа Кочиш

Шеф сцене: Горан Мачковић
Мајстор светла: Игор Стаменковић
Мајстор тона: Миклош Матлари
Реквизитер: Дарко Човић
Дежурни декоратер: Мирослав Жуков, Адем Буњаку
Гардероберке: Анико Палковић, Магдалена Голиат
Шминкер/фризер: Мила Ромек
Израда декора и реквизите: Золтан Апро, Иштван Олах,
Чаба Хорват, Ђерђ Вираг, Тибор Такач – Факи и глумци
Костими: Ерика Јанович, Магдолна Чаки,
Гордана Милуновић
Фотографија: Игор Прерадовић

Cast:

Hajdú Tamás
Ervin Pálfi
Kinga Mezei
Nándor Szilágyi

Set designer: Kinga Mezei and Péter Ondraschek
Costume designer: Erika Janovics
Dramaturge: Tamás Oláh
Score: Albert Márkos, Szilárd Mezei and compositions by Claudio
Monteverdi, Igor Stravinsky,
Franz Schubert and George Enescu
Music Associate: Albert Márkos
Lighting Designer: Róbert Majoros

Stage Manager: Edina Kulhanek, Valéria Kocsis
Head Stage Manager: Goran Mačković
Lighting Technician: Igor Stamenković, Dejan Kovačević
Sound Engineer: Miklós Matlári
Prop Master: Darko Čović
On-set Decorator: Miroslav Žukov, Adem Bunjaku
Wardrobe Masters: Aniko Palković, Magdaléna Góliát
Makeup/Hairdresser: Mila Romek
Set and props designers: Apró Zoltán, István Oláh, Horváth
Csaba, Virág György, Tibor Takács –Faki and actors
Costumes: Erika Janovics, Magdolna Csáky, Gordana Milunović
Photography: Igor Preradović

Представа испитује однос слике и текста, позоришта и ликовне уметности, на основу мотива стваралачког универзума песника Отоа Толнаија и сликара Пала Петрика. Толнаијев вољени жанр је ликовни есеј, а посебно се интересује за дела војвођанских уметника, која су инспирација и за позоришне ствараоце. Петриков свет папира и песка помешаног с уљем ступа у интеракцију са предметима, који су и кроз своју свакодневицу посебни, а које је Толнаи провукао. Ова интеракција покреће бескрајне ланце асоцијација. Процес стварања постаје сценска радња, гестови ликовне уметности заправо стварају на сцени, док се у међувремену појављују типичне фигуре наше средине, војвођанских села и градова; бећари и скитнице, кафански посетиоци и занатлије, заљубљени и трагачи за љубављу, антијунаци и свете будале. Познате гротескне фигуре, чије испреpletене приче постају готово уметничко дело из перспективе старца који гледа на свет кроз деčју машту.

The play examines the relationship between painting and text, theatre and fine art, based on the motifs of the creative universes of the poet Ottó Tolnai and the painter Pál Petrik. Tolnai's favorite genre is fine art essay, and he is particularly interested in the works of Vojvodina artists, which are an inspiration for theatre makers as well. Petrik's world of paper and sand mixed with oil interacts with objects, special even in their quotidian existence, and which Tolnai has brought in. This interaction sets off endless strings of associations. The process of creation becomes a stage action, acts of fine art actually create on stage, all the while typical characters of our environment, Vojvodina countryside and towns, appear; carousers and tramps, barflies and artisans, the enamored and love seekers, anti-heroes and holy fools. Famous grotesque characters, whose intertwined stories become almost a work of art from the perspective of an old man who sees the world through a child's imagination.

Кинга Мезеи

Рођена је у Сенти, Србија. Дипломирала је на Академији уметности Универзитета у Новом Саду 2003. године. Од 1999. до 2004. године радила је као глумица и редитељка у Новосадском позоришту. Од 2004. ангажована у театру „Барка“ у Будимпешти, а потом се 2011. враћа у Србију. До 2015. године била је глумица у позоришту „Костолањи Деже“, а потом је радила као уметнички директор Новосадског позоришта. Од 2016. године је члан Удружења драмских уметника Србије као самостални уметник.

Докторске студије на Академији уметности Универзитета у Новом Саду започела је 2015. године на студијском програму Драмске и аудиовизуелне уметности, а у октобру 2019. одбранила је докторску тезу „Тотални театар као простор сусрета различитих уметничких поетика“ и позоришну представу *Време тмине*, која је настала по поезији Јаноша Пилинског.

Кинга Мезеи поседује специфичан уметнички интерес за поетско позориште које се ослања на синтезу различитих уметничких форми.

У позоришту се остварила као глумица, редитељка и сценографкиња. За свој рад награђена је бројним наградама: Награда „Jászai Mari-díj“ Мађарски државни орден (2003), Награда позоришних критичара за представу *Via Italija* за најбољу сценографију, за представу *Via Italija* на Фестивалу у Кишварди (Мађарска), 2004; Фестивал професионалних позоришта Војводине – Награда за најбољу представу *Via Italija*, р. Кинга Мезеи и Награда за најбољу сценографију Кинги Мезеи (2004); Награда за иновацију у представи *Via Italija* (подељена награда са Андрашом Урбан), Thealter, Сегедин, 2004; Награда за најбољег режисера године у 2004. за представу *Тишина трезних*, Народно позориште Београд; Награда за најбоље женско

фото
Срђан Дорошки

Kinga Mezei

She was born in Senta, in Vojvodina, Serbia. She graduated from the Academy of Arts, University of Novi Sad, in 2003. Between 1999 and 2004, she worked as an actor and director at the Novi Sad Theatre. In 2003, she was honoured with the Hungarian “Jászai Mari” Award for her work as a director. From 2004, she worked at the Bárka Theatre in Budapest, and then in 2011, she returned to Serbia. Until 2015, she was an actor at the Kosztolányi Dezső Theatre, and after that worked as the artistic director of the Novi Sad Theatre. Since 2016, she has been a member of the Serbian Drama Association as an independent artist.

In 2015, she started her doctoral studies at the Academy of Arts, University of Novi Sad, joining the Dramatic and Audiovisual Arts Study Programme, and in October 2019, defended her doctoral thesis, “*Total theater as a meeting place of different artistic poetics*” and play *Nighttime*, based on János Pilinszky poetry.

She has an artistic interest in poetic theatre that draws on the synthesis of different art forms.

In the theatre, she is actively involved as an actress, director and set designer.

For her work, she has been awarded numerous awards: “Mari Jászai” Award, Hungarian Order of Honor (2003), Theatre Critics Award of the performance *Via*

глумачко остварење по гласању публике, на Фестивалу „Позоришта ван границе“ у Кишварди (Мађарска), за улогу Едит Пиаф, у представи *Piaf-Marche*, 2016; Награда за најбољу представу *Piaf-Marche* и Награда за најбољу женску улогу, за улогу Едит Пиаф, Нова Тврђава Фестивал – Чортановци, 2016.

Тамаш Олах

Рођен је 1990. године у Сенти, Србија. Студије на Филозофском факултету у Новом Саду, Одсек за хунгарологију завршава 2016. Усавршавање у области драмске уметности наставља у Мађарској, на Универзитету „Гашпар Кароли“, Филозофски факултет, Одсек за театрологију (2013–2015), а тренутно је на постдипломским студијама на Универзитету позоришне и филмске уметности у Будимпешти.

Као драматург је радио на бројним представама у Народном позоришту Суботица, Позоришту „Деже Костолањи“, Сенћанском мађарском камерном позоришту, Дечјем позоришту у

фото: Лукач Гуташи (Lukács Gutási)

Italia for Best Set Design, for the performance of *Via Italia* at the Festival in Kisvárdá (Hungary), 2004; Festival of Professional Theatres in Vojvodina – Award for Best Performance *Via Italia*, directed by Kinga Mezei and Award for Best Set Design for Kinga Mezei (2004); Award for innovation in the performance *Via Italia* (award shared with András Urbán), “Thealter”, Szeged, 2004; Award for Director of the Year in 2004 for *The Silence of the Sober*, National Theatre Belgrade; Audience Award for Best Actress at the Festival “Without Borders” in Kisvárdá (Hungary), for the role of Édith Piaf, in the performance *Piaf-Marche*, 2016; Award for Best Performance *Piaf-Marche* and Award for Best Actress, for the role of Édith Piaf, “New Fortress Theatre” Festival – Čortanovci, 2016.

Tamás Oláh

He was born in 1990 in Senta, Serbia. He completed his studies at the Faculty of Philosophy in Novi Sad, Department of Hungarian Studies in 2016. He continued his training in the field of dramatic arts in Hungary, at the “Károli Gáspár” Reformed University, Faculty of Philosophy, Department of Theatre Studies (2013–2015), and is currently enrolled in postgraduate studies at the University of Theatre and Film Arts in Budapest.

As a dramatist, he has worked on numerous performances at the National Theatre of Subotica, the Kosztolányi Dezső Theatre, the Hungarian Chamber Theatre of Senta, the Children’s Theatre in Subotica, the Theatre Collective “Gondolat-Jel Társulat”, the “Csokonai” Theatre (Debrecen, Hungary), the National Theatre of Târgu Mureş (Romania).

He has written the texts of several children plays – *Gergelj’s Room / Gergő szóbaja* (Children’s Theatre, Subotica, 2020), *Journey of a Doll* (Children’s Theatre, Subotica, 2018), also the play *Intercutting* (Theatre “Kosztolányi Dezső” – theatre workshop, 2014), *Oscar Wilde: The Star Child* (Hungarian Chamber Theatre of Senta, 2018).

In addition to dramaturgy, he also directs – Theatre collective “Gondolat-Jel Társulat”, *Kanjiža* (2011–present), *Breaking the Waves* – based on the eponymous film

Суботици, Позоришном колективу „Гондолат-Јел“, Позоришту „Чоконаи“ (Дебрецин, Мађарска), Народном позоришту Тâргу Муреџ (Румунија).

Аутор је текста неколико представа за децу – *Гергељева соба / Gergő szobája* (Дечје позориште, Суботица, 2020), *Путовање једне лутке* (Дечје позориште, Суботица, 2018), такође и представа *Intercutting* (Позориште „Деже Костолањи“ – Позоришна радионица, 2014), *Оскар Вајлд: Звездани дечак* (Сенћанско мађарско камерно позориште, 2018).

Поред драматургије бави се и режијом – Позоришни колектив „Гондолат-Јел“, *Кањижа* (2011–тренутно), *Кроз таласе* – по мотивима истоименог филма Ларса фон Трира (Сенћанско мађарско камерно позориште, 2016), *Имре Мадач: Човекова трагедија* (Сенћанско мађарско камерно позориште, 2017), *Венчање / Menyegző* (Удружење „С тобом за њих“, 2018).

by Lars von Trier (Hungarian Chamber Theatre of Senta, 2016), *Imre Madač: The Tragedy of Man* (Hungarian Chamber Theatre of Senta, 2017), *Wedding / Menyegző* (Association “With you for them”, 2018).

По мотивима драмског текста *Породична скупштина* Кристине Клементе

СКУПШТИНА

Режија: Иван Плазибат

Производња: Градско позориште Јазавац,
Бања Лука / Република Српска – Босна и
Херцеговина

Трајање: 80'

Based on the elements of the dramatic text *Family Council* by Cristina Clemente

ASSEMBLY

Director: Ivan Plazibat

Production: Jazavac City Theatre, Banja Luka /
Republic of Srpska – Bosnia and Herzegovina

Duration: 80'

8. окт /20.00 часова

Драматург и адаптација: Ивана Стјепановић
Сценограф и костимограф: Драгана Пурковић Мацан
Лектор: Милорад Телебак
Композитор: Петар Билбија

Играју:
Александар Стојковић
Наташа Иванчевић
Ања Илић
Сенад Милановић
Марко Недељковић

Фотографије: Александар Чавић

Реч редитеља

Како смо преживјели демократију и притом се смијали

Наша Скупштина настала је према тексту савременог шпанског комада *Кућни савјет* (2013) Кристине Клементе. Преузели смо оквир приче о породици која све своје одлуке доноси путем засједања породичног вијећа, те гласају о најбаналнијим одлукама као што су распоред прања сућа, јеловник, набавка ајпеда... Али хтјели смо да у њу уђе Живот са великим Ж. И да постане наша. Јер текст отвара дубинско питање: како у оваквом свијету васпитавати дјецу да буду одговорни и часни људи? Сав терет сваке политичке промјене остаје на леђима идуће генерације „младих“ – они ће промијенити друштво на боље? А зашто би? Процијеп између друштвених теорија и пракси свакодневица све је већи. Или је увијек остао исти. Пракса свакодневице на овим просторима има увијек један једини циљ – преживјети. Како смо преживјели демократију и притом се смијали, да парафразирамо Славенку Дракулић, најбољи је поднаслов ове представе.

Иван Плазibat

Written and adapted by: Ivana Stjepanović
Set designer and costume designer: Dragana Purković Macan
Proofreader: Milorad Telebak
Music composer: Petar Bilbija

Cast:
Aleksandar Stojković
Nataša Ivančević
Anja Ilić
Senađ Milanović
Marko Nedeljković

Photography: Aleksandar Čavić

Director's preface

How we have survived democracy and laughed all the while

Our *Assembly* was created based on the text of the contemporary Spanish play *Family Council* (2013) by Cristina Clemente. We took the frame of the story about a family that makes all its decisions through a family council meetings, and votes on the most banal decisions such as the dishwashing schedule, the menu, the purchase of an iPad... But we wanted Life with a capital L to imbue it. And to become ours. Because the text opens a deeper question: how to raise children to be responsible and honorable people in this world? All the burden of any political change remains on the shoulders of the next generation of "young people" - will they change society for the better? And why would they? The gap between social theories and everyday practices is widening. Or it has always stayed the same. Everyday practices in these areas have always had a singular goal – survival. How we have survived democracy and laughed all the while, to paraphrase Slavenka Drakulić, is the best subtitle for this play.

Ivan Plazibat

Иван Плазибат

Иван Плазибат дипломирао је Казалишну режију на Академији драмске умјетности у Загребу. Потписује режију тридесетак позоришних представа. Режирао је у позориштима као што су ХНК Загреб, ХНК Сплит, ХНК Вараждин, КМД Дубровник, Театар ИТД, БНП Зеница, НПРС Бања Лука, ГКЛ Сплит.

Године 2015. и 2019. био је селектор фестивала „Мали Марулић“ у Сплиту, а од 2015. до 2017. члан већа фестивала „Марулићеви дани“ у Сплиту. Добитник Гавелине награде, награде „Мали Марулић“, Нај, нај, нај фестивала, АССИТЕЈ фестивала, као и Награде хрватског глумишта за дечју представу.

фото:
приватна архива

Ivan Plazibat

He graduated from the Academy of Dramatic Art in Zagreb. He has directed around thirty theatre performances. He has directed in theatres such as Croatian National Theatre in Zagreb, Croatian National Theatre in Split, National Theatre of Croatia in Varaždin, “Marin Držić” Theater – Dubrovnik, “STD” Theatre – Zagreb, Bosnian National Theatre Zenica, National Theatre of the Republic of Srpska, Split City Puppet Theatre.

In 2015 and 2019, he was the curator of the “Mali Marulić” Festival in Split, and from 2015 to 2017 a member of the council of the “Marulić Days” Festival in Split. He has won the Gavella Award, the “Mali Marulić” Award, the Naj, Naj, Naj Festival Award, the ASSITEJ Festival AWARD, as well as the Croatian Children’s Theatre Playwriting Award.

Ивана Стјепановић

Основне и мастер студије драматургије похађала на Академија умјетности у Бањој Луци. Ради као преводац и драматург. Као драматург радила на представама *Потпуни странци* (р. Ане Ђорђевић, Народно позориште Републике Српске, 2021), *Како засмијати бога* (Народно позориште Републике Српске, 2018), *Љубавни живот Марка молера*, *Боинг Боинг* и *До посљедњег даха* (Удружење „Цврчак“). У Удружењу „Цврчак“ ради као продуцент. Преводи драмске текстове – *Како засмијати Бога*, *Истина*, *Мушка тврђава*.

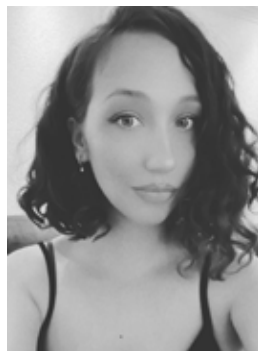

фото:
приватна архива

Ivana Stjepanović

She obtained BA and MA degrees at the Academy of Arts of the University of Banja Luka. She works as a translator and dramaturge. As a dramaturge, she has worked on performances *Perfect Strangers* (directed by Ana Đorđević, National Theatre of the Republic of Srpska, 2021), *How to Make God Laugh* (National Theatre of the Republic of Srpska, 2018), *The Love Life of Mark Moler*, *Boing Boing* and *Breathless* (“Cvrčak” Association). She has translated dramatic texts – *How to Make God Laugh*, *Truth*, *Men’s Fortress*.

По роману Горана Војновића
Југославија, моја дежела

ЈУГОСЛАВИЈА, МОЈА ОТАЏБИНА

Режија: Марко Мисирача

Продукција: Позориште Приједор, Гледалишче
Копер (Teatro Capodistria), и Фондација „Фридрих
Еберт Стифтунг“ /
Република Српска – Босна и Херцеговина /
Словенија

Трајање: 120'

Based on the *Yugoslavia, My Fatherland*
by Goran Vojnović

YUGOSLAVIA, MY HOMELAND

Director: Marko Misirača

Production: Prijedor Theatre, Theatre Koper (Teatro
Capodistria), and the Friedrich-Ebert-Stiftung
Foundation / Republic of Srpska – Bosnia and
Herzegovina / Slovenia

Duration: 120'

9. окт /20.00 часова

Драматизација: Иван Велисављевић,
Александар Новаковић
Сценографија: Драгана Пурковић Мацан
Костимографија: Јелена Видовић
Ауторска музика и видео дизајн: Петар Билбија
Сценски покрет: Марија Миленковић
Лектори: Мартин Врточник, Наташа Кецман
Асистент режије: Иван Лобода

Играју:
Блаж Поповски
Борис Шавија
Мојца Партљич
Александар Стојковић
Игор Штамулак
Желько Еркић
Леа Цок
Миљка Брђанин
Деан Батоз
Мирела Предојевић

ПОЗОРИШТЕ ПРИЈЕДОР
Шеф технике: Синиша Комљеновић
Инспицијент: Дубравко Вукадиновић
Суфлер: Гордана Касап
Мајстор свјетла: Горан Шобот
Мајстор тона: Младен Влачина
Реквизитер: Андреј Стојић
Декоратер: Желько Шормаз
Гардероберка: Богданка Миодраг
Мајстори сцене: Драгослав Башић, Милан Кешин
Фотографије: Игор Мотл

Theatrical adaptation: Ivan Velisavljević, Aleksandar Novaković
Set designer: Dragana Purković Macan
Costume designer: Jelena Vidović
Original score and video design: Peter Bilbia
Stage movement: Marija Milenković
Proofreading: Martin Vrtčanik, Nataša Kecman
Assistant Director: Ivan Loboda

Cast:
Blaž Popovski
Boris Šavija
Mojca Partljič
Aleksandar Stojković
Igor Štamulak
Željko Erkić
Lea Cok
Miljka Brđanin
Dean Batoz
Mirela Predojević

PRIJEDOR THEATRE
Technical director: Siniša Komljenović
Stage Manager: Dubravko Vukadinović
Prompter: Gordana Kasap
Lighting Technician: Goran Šobot
Sound Engineer: Mladen Vlačina
Prop Master: Andrej Stojić
Assistant set designer: Željko Šormaz
Wardrobe Master: Bogdanka Miodrag
Scenic designers: Dragoslav Bašić, Milan Kešin
Photography: Igor Motl

Реч редитеља

Роман *Југославија, моја дежела/Југославија*, моја отаџбина Горана Војновића обрађује тему интернализоване трауме код сина који након 16 година открива да му је отац ипак жив, али и да је за њим расписана потерница Хашког трибунала, и у њему се заправо крије тај познати, и данас готово архетипски, драмски заплет. У драматизацији романа пошли смо управо од тог архетипа, али смо га обрадили у фрагментарној драматургији у којој се дјечије успомене разбијене на комаде полако повезују у трагични мозаик. Главни лик Владан Боројевић, ког видимо и као одраслог и као једанаестогодишњака, након једног трауматичног кошмарног сна којим се представа отвара, напушта своју дјевојку Надју, која открива да ју је лагао о својој прошлости, и из Љубљане креће у потрагу за својим оцем, генералом Недељком, између Босне, Словеније, Србије и Хрватске – прогоњен жељом да се суочи с њим и са истином о ратном злочину у Славонији 1991. године.

Односи очева и синова, те однос садашњости према прошлости су универзалне теме и свјетска књижевност их је обрадила на много начина. Наравно да ми је миље у којем се ова прича дешава посебно атрактиван, бли-

Director's preface

The novel *Yugoslavia, my Fatherland* by Goran Vojnović deals with the topic of internalized trauma of a son, who after 16 years discovers that his father is still alive, but also that an ICC warrant has been issued for his arrest, and herein lies this well-known, and today almost archetypal, dramatic plot. In the dramatization of the novel, this archetype was our starting point, but we processed it in a fragmentary dramaturgy in which children's memories smashed into pieces are slowly being assembled into a tragic mosaic. The main character Vladan Borojević, who we see as both an adult and an 11-year-old, after a traumatic nightmare with which the play opens, leaves his girlfriend Nadja, who discovers that he lied to her about his past, and from Ljubljana he embarks on a search of his father, General Nedeljko, between Bosnia, Slovenia, Serbia and Croatia – haunted by the desire to face him and the truth about the war crimes in Slavonia in 1991.

The relationships between fathers and sons, and the attitude of the present towards the past are universal themes and world literature has covered them in multiple ways. I naturally find the milieu in which this story takes place particularly attractive, understandable, painful and emotional and that in this story we recognize some of the peculiarities of the Balkan mentality. Even though we still obviously can't fully explain to ourselves what exactly happened and how a country that, from today's point of view, seems like a fairy tale, could have fallen apart in such a bloody manner, I think it's good and important that we go back to stories that raise new questions for us, and give new perspectives on the war conflicts in the Balkans. Folklore of Yugoslavia is certainly present in the play, there are numerous characters and situations that illustrate the time period in a humorous and harrowing way, but the focus is on the relationship between the son who is trying to reestablish his own identity and his father, accused of committing war

зак, болан и емотиван и да у овој причи препознајемо неке специфичности балканског менталитета. Како ни ми сами и даље очигледно не умијемо до краја себи да објаснимо шта се тачно десило и како се могла тако крваво распасти једна земља која са ове дистанце дјелује као бајка, мислим да је добро и важно да се враћамо причама које нам отварају нова питања, те дају нова гледишта на ратне сукобе на Балкану. Фолкор Југославије је свакако присутан у представи, ту су бројни ликови и ситуације које на духовит и потресан начин илуструју то вријеме, али тежиште је на односу сина који покушава поново да успостави свој идентитет и оца, оптуженика за ратни злочин, кога син поново упознаје, састављајући својеврсну слагалицу од сјећања, кошмарних снова, прича и анегдота о њему.

Марко Мисирача

crimes, whom the son meets again, putting together a kind of puzzle made of memories, nightmares, stories and anecdotes about him.

Marko Misirača

Марко Мисирача

Марко Мисирача (1985, Прилеп) дипломирао је позоришну и радио режију на Факултету драмских уметности у Београду. Радио је као асистент режије на неколико играних филмова, те у Југословенском драмском и Београдском драмском позоришту редитељима Дејану Мијачу, Горану Марковићу, Бобану Скерлићу, Дејану Зечевићу, Ани Марији Росси...

Режирао је у Београдском драмском позоришту, Атељеу 212, Звездара театру и Позоришту „Славија” у Београду, Књажевско-српском театру у Крагујевцу, Народном позоришту Сарајево, Народном позоришту Републике Српске у Бањалуци, Позоришту Приједор, Босанском народном позоришту Зеница, као и у више неформалних позоришних трупа, те у другим медијима.

За режије представа *Дјелидба* Скендера Куленовића (Позориште Приједор), *Синови умиру први* Мате Матишића (НП РС, Бањалука) и *Југославија, моја отаџбина* Горана Војновића (Гледалишче Копер, Позориште Приједор и Фондација ФЕС за БиХ) награђен је на Позоришним/Казалишним играма БиХ у Јајцу. За режију представе *Синови умиру први* награђен је и на Театар фесту у Добоју и Сусретима позоришта/казалишта БиХ у Брчком.

Од 2018. кућни је редитељ Књажевско-српског театра у Крагујевцу.

фото:
приватна архива

Marko Misirača

Marko Misirača (1985, Prilep) graduated in theatre and radio directing at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade. He has worked as an assistant director on several feature films, and at the Yugoslav Drama Theatre and the Belgrade Drama Theatre for directors Dejan Mijač, Goran Marković, Boban Skerlić, Dejan Zečević, Ana Maria Rossi...

He has directed at the Belgrade Drama Theatre, Atelje 212, Zvezdara Theatre and Theatre “Slavija” in Belgrade, Princely-Serbian Theatre in Kragujevac, National Theatre Sarajevo, National Theatre of the Republic of Srpska in Banja Luka, Prijedor Theatre, Bosnian National Theatre Zenica, as well as in several informal theatre companies and in other media.

For his direction of the plays *Division* by Skender Kulenović (Theatre Prijedor), *The Sons Die First* by Mata Matišić (National Theatre of the Republic of Srpska, Banjaluka) and *Yugoslavia, my Fatherland* by Goran Vojnović (Theatre Koper, Theatre Prijedor and FES Foundation for B&H) he was awarded at the B&H Theatre Games in Jajce. He got an award for the direction of the play *The Sons Die First* at the Doboj Theatre Fest and the B&H Theatre Meetings in Brčko.

Since 2018, he has been the resident director of the Princely-Serbian Theatre in Kragujevac.

Горан Војновић

Горан Војновић (1980, Љубљана) је словеначки филмски и телевизијски редитељ, сценариста, књижевник и колумниста. Дипломирао је на Академији за позориште, радио, филм и телевизију у Љубљани. Режирао је више кратких и три целовечерња филма (*Пиран Пирано*, *Јужњаци марш!*, *Некад је било људи*). Написао је четири романа (*Јужњаци марш!*, *Југославија, моја домовина*, *Смоква*, *Ђорђић се враћа кући*), а објавио је и збирку колумни *Када Џими Фу сретне Фидела Кастра*. Његови романи *Јужњаци марш!*, *Југославија, моја домовина* и *Смоква* су доживели позоришне адаптације. Монокомедија *Јужњаци марш!* у режији Марета Булца, а у интерпретацији Александра Рајаковића – Салета, након премијере у Позоришту Глеј, доживела је више од 400 извођења. Драматизацију романа *Југославија, моја домовина*, на сцени Дrame Словенског народног гледалишча поставио је редитељ Ивица Буљан. Војновићев оригинални драмски текст *Такси* режирао је Александар Поповски у СиТи Театру, а текст је доживио и успешне позоришне адаптације у загребачком Театру „Exit” те бањалучком „Јазавцу”. Горан Војновић за роман *Југославија, моја домовина* 2013. године добио је награду „Кресник” за најбољи словеначки роман године. 2018. добио је италијанску награду „Latisana per il Nord Est”, а године 2020. пољску награду „Ангелус”. Роман је до сада преведен на осамнаест светских језика.

фото:
Матеј Пушник

Goran Vojnović

Goran Vojnović (1980, Ljubljana) is a Slovenian film and television director and screenwriter, writer and columnist. He graduated from the Academy of Theatre, Radio, Film and Television in Ljubljana. He has directed several short and three feature-length films (*Piran-Pirano*, *Southern Scum Go Home*, *There used to be people*). He's written four novels (*Southern Scum Go Home*, *Yugoslavia, my Fatherland*, *The Fig Tree*, *Đorđić Returns Home*), and has also published a collection of columns "When Jimmy Fu meets Fidel Castro". His novels *Southern Scum Go Home*, *Yugoslavia, my Fatherland* and *The Fig Tree* have been adapted for theatre. After its premiere at the Glej Theatre, the monocomedy *Southern Scum Go Home*, directed by Mare Bulc, and as staged by Aleksandar Rajaković – Sale, has been performed more than 400 times. The theatrical adaptation of the novel *Yugoslavia, my Fatherland* was performed on the stage of the Slovenian National Theatre Drama by the director Ivica Buljan. Vojnović's original play *Taxi* was directed by Aleksandar Popovski at the SiTi Theatre, and the text has also been successfully adapted for theatre at Zagreb's Exit Theatre and Banja Luka's Jazavac City Theatre. In 2013 Goran Vojnović received the "Kresnik" Award for best Slovenian novel of the year for the novel *Yugoslavia, my Fatherland*. In 2018 he received the Italian award "Latisana per il Nord Est," and in 2020 the Polish award "Angelus." So far, the novel has been translated into 18 languages worldwide.

Нина Рејн

ПРИСТАНАК

Режија: Небојша Брадић

Продукција: Атеље 212 / Србија

Трајање: 160'

Nina Raine

CONSENT

Director: Nebojša Bradić

Production: Atelje 212 Theater / Serbia

Duration: 160'

10. окт /20.00 часова

Превод са енглеског: Ивана Димић
Сценограф: Марија Јевтић
Костимограф: Марина Меденица
Композитор: Зоран Ерић
Лектор: др Љиљана Мркић Поповић
Стручни консултант: др Ђорђе Сибиновић
Организатор: Јелена Фатић
Асистент организатора: Теодора Бараћ

Играју:

Кити: Тамара Драгичевић
Рејчел: Јована Гавриловић
Гејл/ Лаура: Софија Јуричан
Едвард: Бојан Жировић
Џејк: Бранислав Трифуновић
Тим: Марко Грабеж
Зара: Јелена Ступљанин

Инспицијент: Милица Бошковић

Суфлер: Анка Милић

Дизајн светла: Радомир Стаменковић

Дизајн звука: Драган Стевановић – Багзи

Маска и шминка: Дубравка Бушатлија

Фотографије: Бошко Ђорђевић

Translation from English: Ivana Dimić
Set designer: Marija Jevtić
Costume designer: Marina Medenica
Music composer: Zoran Erić
Proofreader: Dr. Ljiljana Mrkić Popović
Expert consultant: Dr. Đorđe Sibinović
Organizer: Jelena Fatić
Assistant to the organizer: Teodora Barać

Cast:

Kitty: Tamara Dragičević
Rachel: Jovana Gavrilović
Gayle/Laura: Sofija Juričan
Edward: Bojan Žirović
Jake: Branislav Trifunović
Tim: Marko Grabež
Zara: Jelena Stupljanin

Stage Manager: Milica Bošković

Prompter: Anka Milić

Light designer: Radomir Stamenković

Sound designer: Dragan Stevanović - Bagzi

Mask and makeup artist: Dubravka Bušatlija

Photography: Boško Đorđević

Зашто је правда слепа? Да ли је увек непристрасна? Има ли често сужене видике? Адвокати, који су истовремено пријатељи, заузимају супротстављене стране случаја силовања. Главни сведок је жена – жртва, чији је живот наизглед веома далеко од њихових. Међутим, турбулентна динамика и туробност њеног живота неприметно се прелива у односе између ривала на послу и пријатеља, њихове судбине се заплићу и међају под паљбом компетитивних верзија истине. *Пристанак*, моћна, болна али и забавна драма Нине Рејн, проверава доказе са сваке стране и доводи грчку богињу Немезис у савремени капиталистички свет, да непогрешиво усмери своју праведну срџбу и

Why is justice blind? Is it always impartial? Are its horizons narrow? Lawyers, who are friends at the same time, take opposing sides in a rape case. The main witness is a female victim, whose life seems to be far removed from theirs. However, the turbulent dynamics and gloom of her life seamlessly spill over into relationships between work rivals and friends, their destinies entangled and changing under the barrage of competing versions of the truth. *Consent*, Nina Raine's powerful, painful yet entertaining drama, examines the evidence on every side and brings the Greek goddess Nemesis into the modern capitalist world, to unerringly direct her righteous wrath and give everyone their due. Written in biting language, Nina Raine's smart

подели свима оно што им припада. Написан британским језиком, паметан и вишеслојан комад Нине Рејн бави се актуелним темама, посебно блиским интерперсоналним односима који се турбулентно преплићу и у професионалним и личним животима младих људи који су главни актери. *Пристанак* је премијерно изведен у лондонском Националном театру 2017, да би наредне сезоне био пребачен у Харолд Пинтер театар на Вест Енду. Ова „напета, забавна модерна трагикомедија“ (Daily Telegraph) помно посматра закон, док савремене односе ставља на оптуженичку клупу.

and multi-layered play deals with current topics, especially close interpersonal relationships that turbulently intertwine in the professional and personal lives of the young people who are the main actors. *Consent* premiered at London's National Theater in 2017, before relocating to the Harold Pinter Theater in the West End the following season. This “suspenseful, entertaining modern tragicomedy” (Daily Telegraph) takes a close look at the law, while putting contemporary relationships on the docket.

Нина Рејн

Нина Рејн је енглеска драмска списатељица и позоришна редитељка. Написала је и комаде: *Бах и синови* (Bach & Sons, Бриџ театар, Лондон, 2021), *Приче* (Stories, Национални театар, 2018), *Земља тигра* (Tiger Country, Хампстед театар, Лондон, 2011), *Племена* (Tribes, Ројал Корт, Лондон, 2010), *Зеј* (Rabbit, Вест Енд, 2006). Добитница је награда Ивнинг стандарда за најперспективнијег аутора 2006. године, Драма деска и Њујоршког круга критике. Њене драме су извођене у Лондону, Њујорку, Лос Анђелесу, Чикагу, Мелбурну, широм Европе и света, превођена је на италијански, немачки, јеврејски, јапански, корејски, хрватски, естонски, португалски, шпански и шведски.

Нина Рејн о *Пристанку*

После Вајнстина, у #MeToo и I Believe Her ери, ова драма сигурно има посебан вајб који струји кроз њу. Не бих рекла да је то самозбог поруке, са којом сам иначе задовољна, зато што не мислим да представа треба да навија само за једну страну. Мислим да би требало да отвори проблеме, а не да их лепо веже са све машном. Ја мислим да никада нисам имала комад који тако одговара тренутку у коме се налазимо. Мрзим идеју писања драме о Бреگزиту; тако некако одмах, као непосредан одговор. Мени треба доста времена да напишем текст. Обично моје припреме трају јако дуго, ја га „крчкам“ годинама, што значи да не могу да одговорим на актуелне догађаје, али у овом случају тајминг је био одговарајући. Као вино које дуго стоји у подруму, али га изнесете у правом тренутку и буде пун поодак.

<https://www.nationaltheatre.org.uk/blog/nina-raine-consent>

Nina Raine

Nina Raine is an English playwright and theater director. She has also written the plays: *Bach & Sons* (Bridge Theatre, London, 2021), *Stories* (National Theatre, 2018), *Tiger Country* (Hampstead Theatre, London, 2011), *Tribes* (Royal Court, London, 2010), *Rabbit* (West End, 2006). She is the winner of the awards of the Evening Standard for Most Promising Playwright in 2006, Drama Desk and the New York Critics Circle. Her plays have been performed in London, New York, Los Angeles, Chicago, Melbourne, throughout Europe and the world, she has been translated into Italian, German, Hebrew, Japanese, Korean, Croatian, Estonian, Portuguese, Spanish and Swedish.

Nina Raine on *Consent*

After Weinstein, in the #MeToo and I Believe Her era, this drama certainly has a special vibe running through it. I wouldn't say it's just because of the message, which I'm otherwise happy with, but I don't think a play should root for only one side. I think it should open up the issues, not wrap them up nicely with a bow. I don't think I've ever had a piece that fits the moment we're in so well. I hate the idea of writing a play about Brexit; a kind of immediately, as an immediate response. It usually takes me a long time to write a text. Usually my preparation takes a long time, I let it "simmer" for years, which means I can't respond to current events, but in this case the timing was right. Like a wine that has been in the cellar for a long time, but then you bring it out at the right moment and it's a hit.

<https://www.nationaltheatre.org.uk/blog/nina-raine-consent>

Небојша Брадић

Редитељ, уметнички директор и управник Крушевачког позоришта од 1981. до 1996, управник Позоришта Атеље 212 (1996/97), управник Народног позоришта у Београду (1997–1999), управник Београдског драмског позоришта (2000–2008), министар културе Републике Србије (2008–2011), уметнички директор Књажевско–српског театра (2011–2014) и главни и одговорни уредник Културно уметничког програма РТС-а. (2015–2019). Предавао је глуму на Академији лепих уметности. Основао је Београдски фестивал игре, Дунавфест и Антика фест. Уредник је Ars scene у IP Clio. Режирао је више од 90 драма, опера, мјузикала и балета у српским, хрватским, босанским словеначким, грчким, и бугарским театрима. Извођене су му драме: *Мој брат*, *Ноћ у кафани 'Титаник'*, *Принцип Суперстар*, а на извођење чека *Тесла*, *изуметник*. Драматизовао је прозу Андрића, Селимовића, Ћосића, Селенића, Киша и Пекића. Писао је сценарија за филмове и радио драме, радио сценографије, објављивао текстова на теме културне политике и позоришта. Аутор је књиге *Пут до позоришта*.

Међу најзначајнијим наградама су: Стеријине награде за адаптацију, драматизацију и режију представа *Дервиш и смрт*, *Проклета авлија* и *Златно руно*, награде за режију на Сусретима „Јоаким Вујић“ и фестивалима БиХ позоришта, награда „Златни витез“ у Москви, награда за најбољег југословенског позоришног менаџера и награда „Стефан Првовенчани“. Присилна изолација током пандемије пелцовала га је против инфекције сумње у себе, модних хирова, трошности парохијалне мере, бриге за каријером и криза које нападају већину позоришних стваралаца. Али, уверило га је и да је све оно што је позоришту постигнуто није дошло из теоријских разматрања, већ из сталне праксе на пробама и представама.

фото: Јаков Симовић

Nebojša Bradić

Director, artistic director and manager of the Kruševac Theater from 1981 to 1996, manager of the Atelje 212 Theater (1996/97), manager of the National Theater in Belgrade (1997–1999), manager of the Belgrade Drama Theater (2000–2008), Minister of Culture of the Republic of Serbia (2008–2011), artistic director of the Princely-Serbian Theater (2011–2014) and editor-in-chief of the Culture and Arts Program of RTS (2015–2019). He taught acting at the Academy of Fine Arts. He has founded the Belgrade Dance Festival, Dunavfest and Antika Fest. He is the editor of Ars Scene in the Clio publishing house. He has directed more than 90 dramas, operas, musicals and ballets in Serbian, Croatian, Bosnian Slovenian, Greek and Bulgarian theatres. His plays that have been performed: *My Brother*, *Night in the 'Titanic' Inn*, *Princip Superstar*, while the performance of *Tesla, the Inventartor*, is pending. He has dramatized the prose of Andrić, Selimović, Ćosić, Selenić, Kiš and Pekić. He has written scripts for films and radio plays, radio scenography, published texts on the topics of cultural politics and theater. He is the author of the book *The Road to the Theater*.

Among the most significant awards are: Sterija awards for adaptation, dramatization and direction of the performance *Death and the Dervish*, *The Damned Yard* and *The Golden Fleece*, awards for directing at the “Joakim Vujić” Convention and B&H theater festivals, the “Golden Knight” award in Moscow, the award for the best Yugoslav theater manager and the “Stefan Prvovenčani” award. Forced isolation during the pandemic inoculated him against the infection of self-doubt, fads, parochial wastefulness, career worries and crises that beset most theater makers. But, everything that has been achieved in theater has also convinced him that it did not come from theoretical considerations, but from constant practice at rehearsals and performances.

Ауторска адаптација: Бранислава Илић

MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI

Режија: Бранислав Мићуновић

Продукција: Драмски театар Скопје /
Северна Македонија

Трајање: 80'

Author adaptation: Branislava Ilić

MY NAME IS GORAN STEFANOVSKI

Director: Branislav Mićunović

Production: Drama Theatre Skopje /
North Macedonia

Duration: 80'

11. окт /20.00 часова

Сценограф: Александар Денић
Костимограф: Роза Трајческа Ристовска
Ауторска музика: Влатко Стефановски
Асистент режије: Кристијан Атанасов
Инспициент: Жарко Намичев
Суфлер: Жаклина Цветковска
Фотографије: Филип Кондовски
Коришћене нумере: *Што те нема* – Јадранка Стојаковић,
Била је тако лепа – Драган Стојнић

Играју:
Мето Јовановски
Стефан Вујисић
Биљана Драгићевић Пројковска
Јелена Жугић
Игор Ангелов
Драган Спасов Дац
Софија Куновска
Соња Стамболџиоска
Златко Митрески
Дамјан Цветановски
Ана Димитрова
Саша Димитријевска

Реч редитеља

Представа *My Name is Goran Stefanovski* настала је на мојој посвећености Горановом дјелу и сећању на наше пријатељство. Она је моја исповјед пријатељу, мој сценски одговор на његове драмске теме. Моја посвета његовом опусу који сам желио, кроз неколико његових драма, да представим савременој позоришној јавности и још једанпут подсетим да су његове катарзичне теме све актуелније. Драматично актуелније.

Чистећи простор представе од натруха илустрација и потребом да се не загубе његове ријечи, тезе, друштвена агитка о нашим националним, индивидуалним и укупним страдањима, желио сам да гле-

Set Designer: Aleksandar Denić
Costume Designer: Roza Trajčeska Ristovska
Original music: Vlatko Stefanovski
Assistant Director: Kristijan Atanasov
Stage Manager: Žarko Namičev
Prompter: Žaklina Cvetkovska
Photography: Filip Kondovski
Musical composition in the play: *Što te nema* – Jadranka Stojaković, *Bila je tako lepa* – Dragan Stojnić

Cast:
Meto Jovanovski
Stefan Vujsić
Biljana Dragičević Projkovska
Jelena Žugić
Igor Angelov
Dragan Spasov Dac
Sofija Kunovska
Sonja Stamboldžioska
Zlatko Mitreski
Damjan Cvetanovski
Ana Dimitrova
Saša Dimitrievska

Director's preface

The play *My Name is Goran Stefanovski* was created through my dedication to Goran's work and the memory of our friendship. It is a confession to my friend, my stage response to his dramatic themes. It is my dedication to his oeuvre that I wanted, through several of his plays, to present to the contemporary theatrical public and once again remind them that his cathartic themes are increasingly more relevant. Dramatically more relevant.

Cleaning the space of the performance of any trace of illustrations and with the need not to mislay his words, theses, and social works on our national, individual and overall suffering, I wanted the audience to take away deep

даоци са представе понесу дубоке емоције и задрже их у дугом памћењу.

Мјесто Горановог и мог сусрета је предодређено – Драмски театар Скопје.

Хвала Драмском и Катерини Коцевској на позиву и повјерењу. Ово је, осим Горану, мој омаж и слави Драмског театра.

Искрено сам захвалан Бранислави, Александру, Влатку и Рози, глумцима и техници ове представе, што су подржали моју намјеру да у представи Горанове ријечи, изговоримо публици на близак, непосредан и директан начин.

Проф. Бранислав Мићуновић

Бранислав Мићуновић

Проф. Бранислав Мићуновић је позоришни редитељ, дугогодишњи професор глуме на Факултету драмских уметности у Београду и на Факултету драмских уметности на Цетињу.

Редовни је члан: Европске академије наука и уметности у Салцбургу, Европске академије наука, уметности и књижевности у Паризу и Академиа Бал-

каника Еуропеана. Почасни је члан Интернационалне Академије „Михаи Еминеску“, Румунија и Удружења научника, културе и уметности Републике Молдавије.

Проф. Мићуновићу додељене су титуле почасног доктора Румунског универзитета „Константин Бранкуси“, Молдавског универзитета европских студија и Академије наука високог образовања Украјине, Украјински институт за науку и историју културе.

Почасни је председник Међународне позоришне мреже НЕТА и председник је Савета Фестивала Глумац Европе. Члан је Одбора за драмску уметност Црногорске академије наука и уметности.

emotions from performance and to remember them for a long time.

Goran's and my meeting place is preordained – Drama Theatre Skopje.

I thank the Drama Theatre and Katerina Kocevska for the invitation and trust. This is, except for Goran, my homage to the glory of the Drama Theatre.

I am sincerely grateful to Branislava, Aleksandar, Vlatko and Roza, the actors and technicians of this performance, for supporting my intention to speak Goran's words to the audience in a familiar, straightforward and direct way.

Prof. Branislav Mićunović

Branislav Mićunović

Prof. Branislav Mićunović is a theatre director, long-time professor of acting at the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade and at the Faculty of Drama Arts in Cetinje.

He is a regular member of: European Academy of Sciences and Arts in Salzburg, European Academy of Sciences, Arts and Literature in Paris and Akademia Balkanica Europeana. He is an honorary member of the International Academy Mihai Eminescu, Romania and the Academy of Sciences of Moldova.

Prof. Mićunović has been the recipient of the following honorary doctorates: Romanian Constantin Brâncuși University, University of European Studies of Moldova and the National Academy of Educational Sciences of Ukraine, and Scientific Research Institute of the History of Ukrainian Culture.

He is the honorary president of the New European Theatre Action NETA and is the president of the Council of the Festival "Actor of Europe." He is a member of the Board for Drama Arts of the Montenegrin Academy of Sciences and Arts.

He was the president of the National Council for Culture of Montenegro and the National Commission for UNESCO, Senate of the Doclean Academy of Sciences

Био је председник Националног савјета за културу Црне Горе и Националне комисије за Унеско, Сената Дукљанске академије наука и умјетности. Био је уметнички директор фестивала Барски љетопис и оснивач позоришне колоније Барски љетопис.

Проф. Мићуновић је углавном режирао дела савремених аутора: Александра Поповића, Велимира Лукића, Љубомира Симовића, Вељка Радовића, Јордана Плевнеша, Горана Стефановског, Ива Брешана, Гордана Михића, Борислава Пекића, Мирка Ковача... али и светских класика Његоша, Ибзена, Чехова... у Црногорском народном позоришту у Подгорици, у Југословенском драмском позоришту у Београду, Српском народном позоришту у Новом Саду, Хрватском народном казалишту у Ријеци, Народном позоришту у Тузли, Народном позоришту у Нишу, Звездара театру у Београду, на фестивалу Барски љетопис, Студентском културном центру у Београду...

Његове представе уврштене су у селекције југословенских и међународних фестивала – Фестивал МЕСС, Сарајево; Ех Понт, Љубљана; Стеријино позорје, Нови Сад; Фестивал фестивала, Земун; Сусрети „Јоаким Вујић”; Дани комедија, Јагодина; Град театар Будва;

and Arts. He was the artistic director of the Festival “Barski Ljetopis” and the founder of the “Barski Ljetopis” theatre group.

Prof. Mićunović has mostly directed works by contemporary authors: Aleksandar Popović, Velimir Lukić, Ljubomir Simović, Veljko Radović, Jordan Plevnes, Goran Stefanovski, Ivo Brešan, Gordan Mihić, Borislav Pečić, Mirko Kovač... but also, the world classics of Njegoš, Ibsen, Chekhov... at the Montenegrin National Theatre in Podgorica, at the Yugoslav Drama Theatre in Belgrade, the Serbian National Theatre in Novi Sad, the Croatian National Theatre Ivan pl. Zajc in Rijeka, the National Theatre in Tuzla, the National Theatre in Niš, Zvezdara Theatre in Belgrade, at the “Barski Ljetopis” Festival, Student Cultural Center in Belgrade...

His performances are included in selections of Yugoslav and international festivals – “MESS” International Theatre Festival, Sarajevo; International Festival of Performing Arts “EX PONTO”, Ljubljana; “Sterijino pozorje”, Novi Sad; “Zemun Fest”; “Theatre Meetings Joakim Vujić”; “Days of Comedy”, Jagodina; “Theatre City” Budva; “Ohrid Summer” Festival; Festival “No Translations”, Užice; “Gavella Evenings”, Zagreb; “Sarajevo Winter”; Festival of Chamber Theatre “Risto Siskov”, Strumica; “Barski Ljetopis” Festival; Iberoamericano de Teatro Bogotá Festival; International Istanbul Theatre Festival; Balkan Theatre Space International Festival, Saint Petersburg...

In 1997, he was elected general manager of the renovated Montenegrin National Theatre. On May 25 of the same year, he directed *The Mountain Wreath* by Njegoš, ushering in the new building of the Montenegrin National Theatre.

He has been awarded the most important professional and social awards: the “Sterija” Award for directing; Grand Prix for directing at the “Zemun Fest”; “Joakim Vujić” Award for Directing (1983 and 1993); “Jovan Putnik”

Охридско лето; Фестивал „Без превода“, Ужице; Гавелине вечери, Загреб; Сарајевска зима; Фестивал малих сцена, Струмица; Барски летопис; Фестивал „Iberoamericano del Teatro“ Богота; International Istanbul Theater Festival; International Festival Balkan Theater Space, St. Petersburg...

1997. године изабран је за директора обновљеног Црногорског народног позоришта. Његовом режијом, Његошевог *Горског вијенаца*, 25. маја исте године, отворена је нова зграда Црногорског народног позоришта.

Награђен је најзначајнијим професионалним и друштвеним признањима: Стеријина награда за режију; Гран-при за режију на Фестивалу фестивала; Награда за режију „Јоаким Вујић“ (1983. и 1993. године); Награда за режију „Јован Путник“; Велика награда Црногорског народног позоришта; Награда за допринос позоришној култури у Црној Гори „Вељко Мандић“. Награде Међународне академије „Михаи Еминеску“ за област позоришног стваралаштва.

Председник Републике Хрватске Стјепан Месић 2010. уручио му је Орден Данице хрватске са ликом Марка Марулића, за посебна достигнућа у култури.

Award for Directing; Montenegrin National Theatre Grand Prix; Award for Contribution to Theatre Culture in Montenegro “Veljko Mandić”, the “Mihai Eminescu” International Academy Award for the field of theatrical creativity.

In 2010 the President of the Republic of Croatia Stjepan Mesić awarded him the Order of Danica Hrvatska Medal with the image of Marko Marulić, for special contributions to culture. University of Belgrade, University of Novi Sad and Chamber of Commerce and Industry of Serbia awarded him the “Captain Miša Anastasijević” Charter for cross-border co-operation and extended hand of friendship. He was also awarded the International Golden Apple Award in North Macedonia (2008).

He has also won: the “December 19” Award of the capital city of Podgorica; Nikšić City Award – “September 18”; “Saint Peter of Cetinje” Charter; Medal of St. Tryphon of the Diocese of Kotor for promoting ecumenical dialogue...

He was awarded the highest national award of Montenegro – the “13th July” Award.

Branislav Mićunović was elected Minister of Culture of Montenegro in three terms in 2008, 2010, and 2012.

From 2014 to 2019 he was Extraordinary and Plenipotentiary Ambassador of Montenegro to the Republic of Serbia.

Београдски универзитет, Новосадски универзитет и Привредна комора Србије доделили су му Повељу „Капетан Миша Анастасијевић“ за прекограничну сарадњу и пружену руку пријатељства. Добитник је и Међународне награде „Златна јабука“ у Републици Македонији (2008).

Добитник је: Децембарске награде главног града Подгорице; Награда града Никишића – 18. септембар; Повеље „Св. Петар Цетињски“, црногорске Пријестоница Цетиње; Медаље Св. Трипун, Которске бискупије, за промовисање екуменског дијалога...

Добитник је највишег националног признања Црне Горе – Тринаестојулске награде.

Бранислав Мићуновић биран је за министра културе Црне Горе у три мандата 2008, 2010. и 2012. Од 2014. до 2019. год. био је опуномоћени и изванредни Амбасадор Црне Горе у Републици Србији.

Бранислава Илић

Рођена је 1970. у Нишу где је завршила Средњу глумачку школу. Дипломирала је драматургију на ФДУ у Београду. Први ангажман је имала у Народном позоришту у Нишу. Од 2008. до 2010. године радила је као драматуршкиња у Народном позоришту – Београд.

Драматуршку сарадњу је остварила у више од тридесет представа. Представа *Зоран Ђинђић* освојила је награду БИТЕФ-а „Мира Траиловић“, док је представа *Дервиш и смрт* тринаест година на репертоару НП – Београд. Сарађује са редитељима/кама различитих генерација и поетика на представама по делима савремених аутора/ки (Р. Шимелпфениг, Д. Херовер, В. Јон, С. Басара, Б. Јовановић, Е. Јелинек...) али и аутора класике попут Меше Селимовића, Сервантеса, Сартра и др.

фото:
Миљана Вуковић

Branislava Ilić

She was born in 1970 in Niš, where she went to the Secondary Acting School. She graduated in Dramaturgy from the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade. Her professional career began at the National Theatre in Niš. From 2008 to 2010, she worked as a dramaturge at the National Theatre in Belgrade.

She has collaborated as a dramaturge on more than thirty performances. The performance *Zoran Đinđić* won the Bitef Festival's "Mira Trailović" Award, while the performance *Death and the Dervish* has been continually staged for 13 years at the National Theatre in Belgrade. She has been collaborating with theatre directors of various age groups and poetic predispositions on performances adapting contemporary writers (Roland Schimmelpfennig, David Harrower, Vera Ion, Svetislav Basara, Biljana Jovanović, Elfriede Jelinek...) as well as classical authors such as Meša Selimović, Miguel de Cervantes, Jean-Paul Sartre and others.

Apart from the abovementioned theatres, she has also worked at Atelje 212, Serbian National Theatre, National Theatre "Toša Jovanović," Kruševac Theatre, Puls Theatre Lazarevac, Zvezdara Theatre, Madlenianum, Bitef Theatre, Croatian National Theatre Ivan pl. Zajc in Rijeka...

She has written thirteen plays (7 of which have been staged), five dramatizations, around 50 radio miniatures, and several screenplays for various TV formats. Her plays usually deal with the problems women experience when clashing with patriarchal value system (*Tearing Apart, The Body, I Do Not Consent, Decapitated...*) but also with those of construction worker fatalities (*The Fall*) as well as with the issues of individuals at odds with small-town mentality in *I Don't Want to Be a Monster, Grandma*.

Her stories (for children and adults), plays and dramatizations have been published in magazines and collections. She has published two books of plays: *Small-Town Theatre* in 2007, Niš Cultural Center and in 2017 *Drame / Plays* – a bilingual edition of plays –

Поред већ поменутих позоришта, радила је и у Атељеу 212, Српском народном позоришту, Позоришту „Тоша Јовановић”, Крушевачком позоришту, Пулс театру, Звездара театру, Мадлениануму, Битеф театру, ХНК „Иван пл. Зајц“ – Ријека...

Написала је тринаест драма (7 изведених), пет драматизација, око 50 радио минијатура и неколико сценарија за различите тв формате. У својим драмама се најчешће бави проблемима жена у судару са патријархалним системом вредности (*Кидање, Тело, Не пристајем, Обезглављене...*) али и угроженим радницима грађевине (*Пад*) и проблемима појединаца у судару с духом паланке (*Бако, нећу да постанем чудовиште*).

Приче (за децу и одрасле), драме и драматизације су јој објављиване у часописима и збиркама. Има објављене и две књиге драма: 2007. *Театар паланке*, НКЦ – Ниш и 2017. *драме/plays* – двојезично издање драма, Српска читаоница Ириг и Фонд „Борислав Михајловић Михиз“.

Награде: „Јован Стерија Поповић” за драму *Тело* – Конкурс Стеријиног позорја за нови драмски текст; награда „Борислав Михајловић Михиз” за драмско стваралаштво; две годишње похвале Народног позоришта у Београду и годишњу награду ДАДОВ-а за драматизацију.

Двадесет година ради на позоришној едукацији младих кроз различите типове радионица. Ауторка је и координаторка више уметничких пројеката (домаћих и регионалних) и учествује у уметничким пројектима других аутора и уметничких група...

2019. и 2020. године била је селекторка Фестивала Заједнице професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић” и уметничка директорка и селекторка 16. Јоакимфеста.

Serbian Reading Room in Irig and Borislav Mihajlović Mihiz Fund. Awards: Jovan Sterija Popović Award for the play *The Body* at the open competition of Sterija pozorje for a new dramatic text; Borislav Mihajlović Mihiz Award for dramatic creative work; two annual commendations of the National Theatre in Belgrade and an annual award of the Youth Theatre “Dadov” for dramatization.

For twenty years she has been educating young people in theatre practices through various types of workshops. She is the author and coordinator of several art projects (domestic and regional ones) and takes part in art projects of other authors and various artistic groups. In 2019 and 2020 she was the curator of the “Joakim Vujić” Festival of Professional Theatres in Serbia and artistic director and curator of the 16th Joakimfest.

**ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ
PERFORMANCE IN HONOR OF THE WINNERS**

12. окт /20.00 часова

По тексту Марка Камолетија

БОИНГ – БОИНГ

Режија: Растислав Ђопић

Продукција: ЈУ Никшићко позориште /
Црна Гора

Трајање: 90'

Адаптација и драматургија: Исидора Милосављевић
Сценографија: Весна Сушић
Костим: Иване Ристић
Продуцент: Милица Бурић

Играју:
Стеван Вуковић
Јован Кривокапић
Гордана Мићуновић
Маја Стојановић
Жана Гардашевић Булатовић
Никола Васиљевић

Помоћно-стручно и техничко особље: директор: Радинко Крулановић; шеф маркетинга: Тања Перишић; шеф техничке службе: Вељко Дендић; организатор: Велизар Касалица; инспцијент: Ранка Поповић; суфлер: Радмила Мијушковић; гардероберке: Силва Гојковић, Славица Кривокапић; шминкерка: Лидија Радовић; фризерка: Данијела Стаматовић; техника: Здравко Росандић, Бојан Бојанић; декоратер: Срђан Јаничић; реквизитер: Ђоко Мештер, Иван Зиројевић.

Based on the *Boing-Boing* by Marc Camoletti

BOING – BOING

Director: Rastislav Ćopić

Production: Performance Art Theatre Nikšić /
Montenegro

Duration: 90'

Adaptation and dramaturgy: Isidora Milosavljević
Set Designer: Vesna Sušić
Costume Designer: Ivana Ristić
Producer: Milica Burić

Cast:
Stevan Vuković
Jovan Krivokapić
Gordana Mićunović
Maja Stojanović
Žana Gardašević Bulatović
Nikola Vasiljević

Supporting and technical staff: General Manager: Radinko Krulanović; Head of Marketing: Tanja Perišić; Technical Services Manager: Veljko Dendić; Organizer: Velizar Kasalica; Stage Manager: Ranka Popović; Prompter: Radmila Mijušković; Wardrobe Dressers: Silva Gojković, Slavica Krivokapić; Makeup Artist: Lidija Radović; Hairdresser: Danijela Stamatović; Technicians: Zdravko Rosandić, Bojan Bojanić; Theatre Designer: Srđan Jančić; Prop Master Đoko Mešter, Ivan Zirojević.

Реч редитеља

Неко ће са правом рећи да позориште треба да поставља велика питања, отвара важне теме и комуницира са садашњошћу. Циљ је увек откривање неке истине. Међутим, није увек потребно да питања која отварамо буду филозофска или од космичког значаја; некад је сасвим довољно подсетити на неке мале истине, заборављене, а једнако битне. Човек иде у позориште јер му је потребна та илузија, могућност бољег света. Живот је већ сам по себи довољно тежак и компликован. Док човечанство у овом тренутку можда иде ка својој пропасти, заборављајући колико је све пролазно и променљиво, после свега што смо прошли у последње време, човека је потребно подсетити да се смеје, да се игра и радује. Да се врати себи. Ако нисам исувише претенциозан, надам се да ће ова представа публику подсетити на то да живот, какав такав, има смисла.

Растислав Ћопић, редитељ

Director's preface

Someone will rightly say that theater should ask big questions, open up important topics and communicate with the present. The goal is always to discover some truth. However, it is not always necessary that the questions we raise are philosophical or of cosmic importance; sometimes it is quite enough to remind ourselves of some minor truths, forgotten, but equally important ones. A person goes to the theater because they need that illusion, the possibility of a better world. Life is difficult and complicated enough on its own. While humanity may be headed for its demise as we speak, forgetting how fleeting and inconstant everything is, and after everything we've been through lately, we need to be reminded to laugh, play and rejoice. To come back to ourselves. If I am not being too pretentious, I hope that this performance will remind the audience that life, as such, is meaningful.

Rastislav Ćopić, director

**ПРАТЕЊИ ПРОГРАМ
ACCOMPANYING PROGRAMME**

8. октобар / 12.00 часова

ТРИБИНА

Међународни и регионални позоришни фестивали у Србији – традиција, изазови, перспектива

Учествују директори / представници позоришних фестивала – БИТЕФ, Стеријино позорје, Театар на раскршћу, Југославенски позоришни фестивал „Без превода“, Фестивал „Дани Зорана Радмиловића“ и Јоакимфест; модератор Ненад Глишић.

9. октобар / 18.00 часова

ПРОМОЦИЈА ИЗДАЊА СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Разговор са Мирославом Радоњићем, директором Стеријиног позорја, води Ненад Глишић.

11. октобар / 18.00 часова

ЈАВНО ЧИТАЊЕ ДРАМЕ „ТРИ СЛИКЕ СТАРОСТИ“ ЖЕЉКА ЈОВАНОВИЋА

Учествују глумци Књажевско-српског театра: Саша Пилиповић, Јасмина Димитријевић, Иван Видосављевић.

Oct 8 / 12 pm noon

FORUM

International and Regional Theatre Festivals in Serbia – Tradition, Challenges, Perspective

Executives / representatives of the theatre festivals are participating in the public discussion – BITEF, Sterijino pozorje, Theatre at the Crossroads, Yugoslav Theater Festival „No Translations“, Festival “Days of Zoran Radmilović”, moderator Nenad Glišić.

Oct 9 / 6 pm

PROMOTION OF THE EDITIONS OF STERIJINO POZORJE

The conversation with Miroslav Radonjić, director of the Sterija Theater, is moderated by Nenad Glišić.

Oct 11 / 6 pm

PUBLIC READING OF THE DRAMA “THREE PICTURES OF OLD AGE” BY ŽELJKO JOVANOVIĆ

The play is read by actors of the Princely Serbian Theatre – Saša Pilipović, Jasmina Dimitrijević, and Ivan Vidosavljević.

ΙΩΑΝΝΑ ΒΥΡΝΗ

1878-1947

ТИМ 17. ЈОАКИМФЕСТА / 17th JOAKIMFEST TEAM MEMBERS

**Директор 17. Јоакимфеста и
Књажевско-српског театра /
Festival director and the Princely Serbian Theatre
general manager:**
Младен Кнежевић

**Селектор 17. Јоакимфеста /
Curator of the 17th Joakimfest:**
Мирослав Мики Радоњић

Извршни продуцент / Executive producer:
Војо Лучић

Техничка координаторка / Technical coordinator:
Ана Колбјанова

**Односи са јавношћу и маркетинг /
Public relations and marketing:**
Јована Перић

Организатор / Producer:
Бојан Илић

Визуелни идентитет / Visual identity:
Милена Вучковић

**Каталог и билтен фестивала /
Catalog and newsletter:**
Уредница / **Catalog editor:** Дамјана Јовановић
Новинарка / **Journalist:** Милица Мутавцић
Дизајн и прелом / **Design:** Милена Вучковић
Превод / **Translation:** Борис Тиосављевић (енг/ср)

Веб администратор / Web administrator:
Дамјана Јовановић

Фото / Photo:
Ненад Борисављевић

Техничка подршка / Technical director:
Ненад Милорадовић

Екипа технике / Technical support team:
Владан Бркић, Зоран Стевановић, Страхинџа
Ђорђевић, Марија Вујичић, Саша Ђорђевић, Никола
Манић, Саша Радивојевић, Иван Филиповић,
Добрица Андрић, Зоран Јокановић

**Административно-правни послови /
Legal department:**
Светлана Борковић, Надица Огњановић

**Рачуноводствени послови /
Accounting department:**
Данијела Миленковић, Снежана Недељковић,
Данијела Стевић, Снежана Ристић

Домаћини трупа / Hosts of the troupes:
Саша Пилиповић, Александар Милорадовић,
Чедомир Штајн, Милица Ђорђевић, Бојан Илић,
Александар Милојевић

Билетарница / Theatre box office:
Милица Ђорђевић

Разводнице / Ushers:
Марија Пековић, Милица Савић, Бојана Крстовић

Волонтери/ке / Volunteers:
Канцеларија за младе Крагујевац – Емилија Савић,
Стефан Шикања, Никола Шаркочевећ, Данијела
Пантовић, Катарина Марковић, Лазар Станојловић,
Теодора Јефтић;
Студенти **ФИЛУМ-а**

ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
CITY OF KRAGUJEVAC

Република Србија
Министарство културе и информисања

ДОНАТОРИ И СПОНЗОРИ
DONORS AND SPONSORS

МЕДИЈСКИ ПОКРОВИТЕЉИ
MEDIA PATRONS

Књажевско-српски театар
Даничићева 3, Крагујевац 34000
Телефон: +381 34 617 0 500
Факс: +381 34: 617 0 504
Билетарница: +381 34 332 063

pozoristetjv@mts.rs
www.joakimvujic.com

www.joakimfest.rs

Knjaževsko-srpski teatar
Daničićeva 3, Kragujevac 34000
Phone: +381 34 617 0 500
Fax: +381 34: 617 0 504
Tickets: +381 34 332 063

pozoristetjv@mts.rs
www.joakimvujic.com

www.joakimfest.rs

1835
КЊАЖЕВСКО
СРПСКИ ТЕАТАР
КРАГУЈЕВАЦ

Република Србија
Министарство културе и информисања